

தாயகம்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

மலர்: 1

1974 வைகாசி,

இதழ்: 2

முகவரி

“தாயகம்”
54/16, ஆத்திகுடி வீதி
கந்தர்மடம்
யாழ்ப்பாணம்.

தாயகத்தில் வெளிவரும்
படைப்புக்களில் உள்ள
பெயர்கள், சம்பவங்கள்
ஆகியனவற்றிற்கு படைப்
பாளிகளே பொறுப்பாளி
கள்.

உள்ளே...

- ★ தலையங்கம்
- ★ கட்டுரை
நமது நாட்டில் ஏனிந்த
வேலையின்மை?
நச்சுக் கலாச்சாரம்
அமெரிக்க — ஐரோப்பிய உறவு
சீர்குலைகிறது!
இலக்கியமும்
சமுதாய மாற்றமும்
- ★ கதைகள்
தெளிவு
விடியும் உலகில்
விழிப்புற்ற தலைமுறைகள்
பார்வை
- ★ கவிதைகள்
செங்குருதிச் சேற்றில்
பிறந்த தினம்
எம் பணியை நாம் துவக்கில்
ஏமனறமாட்டோம் நாம்
ஐயாயிரம்
நீண்ட மயிர் வளர்த்து

இலக்கியத்தின் நோக்கம்

“மனிதன் தன்னைத்தான் அறிந்து கொள்ள உதவி செய்வது; தன்னம்பிக்கையை வலுப்படுத்துவது; உண்மையைக் காண்பதற்கான முயற்சிக்கு ஆதரவளிப்பது; மக்களிடத்தில் உள்ள நல்லவற்றைக் காண வகை செய்வது; மக்களுடைய இதயங்களில் வெட்கம், கடுங்கோபம், வீரம் ஆகிய உணர்ச்சிகளைக் கிளறுவது; வாழ்க்கையின் மேலான இலட்சியத்துக்குத் தன்னை அர்ப்பணிப்பதற்கு வலிமையூட்டுவது; மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்துவது ஆகியவை இலக்கியத்தின் நோக்கமாகும். வாழ்க்கையைப் பயன் படுத்துகிற எதையும் இவற்றுடன் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

தாயகம்

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

படைப்பாளி என்பவன் யார்?

படைப்பாளி...!

அவன் உண்பதற்காக, உடுப்பதற்காக, உறங்குவதற்காக தன் ஜீவனத்திற்காகப் படைப்பவனல்லன். தான் வாழ்வதற்காக மாத்திரம் உழைப்பவனல்லன்.

சமுதாயத்திற்காக உழைக்கவும் சமுதாயத்திற்காகப் படைக்கவும், தன் படைப்பிற்காக தேவையேற்பட்டால் தன்னையே தியாகம் செய்யவும் தயார்படுத்திக் கொள்பவன்.

மக்னூடன் இணைந்து சமுதாயத்தையும் இயற்கையையும் மாற்றி அமைக்க புதிய ஊழலும் சமைப்பவன்.

முற்போக்காளரில் சினர், தம்மையும் தமது படைப்புக்களையும் மக்களுக்கு மேலாக முன்வைக்கின்றனர். இதனால் இவர்கள் தன்னகங்காரம் கொள்கின்றனர்.

இவர்கள், தாம் சமுதாய ஊழியன் என்பதைக் காட்டிலும் பெரும் சிருஷ்டிகர்த்தாக்கன் என்று ஆணவம் கொள்கின்றனர்.

தமது படைப்புகள் முற்போக்கின் பொக்கிஷம் எனப் பெருமை கொள்கின்றனர்.

சோஷலிசத்திற்கான படைப்புகள் என்று கூறி வர்க்க சமாசத்தை முன்வைக்கின்றனர்.

இவர்கள் கலையையும் இலக்கியத்தையும் மட்டுமல்ல தம்மையும் சிறுமைப் படுத்துகின்றனர்.

இது இவர்களின் தத்துவ குணியத்தினதும், சுய நலத்தினதும் வெளிப்பாடாகும்.

மக்கள்தான் சரித்திரத்தை உருவாக்குகிறார்கள்.

கலை இலக்கியம் ஒரு சமுதாய சாதனம்.

அது சமுதாயப் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்வதற்கான ஒரு போர் வடிவம்.

படைப்பாளிகள் மக்களுடைய இயக்கங்களில் உரிமைப் போராட்டங்களில் முழுமையான நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும்.

தொழிலாளரினதும் அவர்களது நேச சக்திகளினதும் ஆக்க சக்தியைப் பற்றியும், குண விசேஷத்தைப் பற்றியும் ஆழ்ந்த ஞானம் கொள்ள வேண்டும்.

எதிரி வர்க்கத்திடம் வர்க்க வெறுப்பையும் அவர்களை எதிர்த்துப் போராடும் அஞ்சா நெஞ்சுறுதியும், மக்களிடமும், மக்கள் இயக்கங்களிடமும் ஆழ்ந்த பணிவும் தேவை என்பதை நடைமுறையில் கொள்ளவேண்டும்.

இவற்றைப் பெற மக்கள் மத்தியில் செல்ல வேண்டும்.

வெறும் பார்வையாளராகவோ, கொண்டோடியாகவோ அல்ல. அவர்களுடைய துயரங்கள், இயக்கங்கள், போராட்டங்களில் இணைய வேண்டும். அவர்கள் மத்தியில் வாழவேண்டும்.

சமுதாய மாற்றமின்றி மனிதத்துவத்தைக் காண முடியாது. இதுவே சரித்திரம் தரும் உண்மை.

தான் வாழுகின்ற காலகட்டத்தில் சமுதாய முரண்பாட்டின் தன்மையை, விஞ்ஞான பூர்வமான வர்க்கப் போராட்ட வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து, முன்னேறும் சக்திகளின் பக்கம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

சோஷலிச — ஏகாதிபத்திய முகாம்களிடையே உள்ள முரண்பாட்டை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டு, இதர முரண்பாடுகளையும் அதன் வர்க்க உள்ளடக்கத்தின் வளர்ச்சியையும் புறக்கணிக்கக் கூடாது.

ஒரு நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கத்தினது தலைமையிலான ஜனநாயக சக்திகளின் சமுதாயப் புரட்சி மாற்றம் இல்லாமலே.

தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்றும், ஒடுக்கப்பட்ட நாட்டில் புரட்சி இன்றியே ஒடுக்கப்பட்ட நாட்டிற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் உள்ள முரண்பாட்டைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்றும் வினா அங்கலாய்ப்பதில் அர்த்தமில்லை.

இன்றைய தேவை முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பைச் சீர்திருத்துவதல்ல, அதனை மாற்றி அமைப்பதாகும்.

முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பைச் சீர்படுத்த கடந்த காலங்களில் பல முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன முதலாளித்துவக் கொடுமைகள் போதிய கண்டனங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளன.

அது பற்றிய போதிய அனுபவம் நமக்கு உண்டு. அதனைச் சீர்திருத்த முடியாது. அது அழிக்கப்பட்டு புதிய ஜனநாயக சமுதாய அமைப்பு தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். அதுவே மக்களின் இன்றைய தேவை.

படைப்பாளிகளின் இன்றைய கடமை சமுதாய மாற்றத்திற்கான உள்நாட்டு — வெளிநாட்டுப் பிற்போக்கிற்கு எதிரான மக்களின் பரந்துபட்ட வெகுஜன அணியைக் கட்டி எழுப்ப—முன்னெடுக்க சரியான மார்க்கத்தை தமது படைப்புகள் மூலம் கோடிட்டுக் காட்டுவதும் உழைப்பாளி வர்க்கத்தின் வர்க்க உணர்வை கூர்மைப்படுத்துவதும் இணைந்து போராடுவதுமாகும்.

இவற்றைப் பற்றிய தெளிவுடன் தான் பிறந்த நாட்டினதும், முழு உலகினதும் மாற்றத்துக்காகப் படைப்பவனே உன்னதமான சமுதாய ஊழியன்.

அவனே படைப்பாளி!

சீனக் கிராமியக் கவிதை

தமிழில்: 'யோகன்'

நாங்கள் தொழிலாளர்கள்

உறுதியாக எங்கள் காலை ஊன்றுகின்ற போதினில்
உலகமதின் அத்திவாரம் உயிர்குலைந்து கதறிடும்!
எங்கள் மூச்சு எகிறி விழும் அலைகள் மீது மோதினால்
எழும் அலைகள் பின்னடைந்து எற்றியெற்றி ஒடிடும்!

* * *

உருக்கலைய எங்கள் கைகள் உயர்ந்து நிற்கும் போதிலே
உயர்ந்த மலைகள் நடுநடுங்கிக் கிடுகிடுத்து ஆடிடும்!
எங்கள் அணி அடியெடுத்து நடைபயிலும் போதிலே
எவரும் எம்மை எதிர்கொள்ளாது ஒளிந்து மறைவாகுவார்!

* * *

நாங்கள் இந்த மண்ணிற்கு மகிமை தரும் மக்களாம்
எங்கள் வர்க்கம் இந்த மண்ணை ஆளவந்த வர்க்கமாம்
எங்கள் கதை இந்த மண்ணில் என்றும் தோற்றதில்லையே
நாங்கள் இந்த மண்ணை என்றும் ஆளுங்குலம் அல்லவோ?

நச்சுக் கலாச்சாரம்

— சஸ்வரி —

நம்நாட்டு இளைஞர்கள் மத்தியில் அந்நிய கலாச்சாரத்தின் மோகம் அதிகரித்து வருவதையும், அந்நிய நடை, உடை, பாவனையில் இவர்கள் மூழ்கித் திளைத்து எங்கும் காணாத ஒரு வித இன்பத்தைக் காணுவது போலவும் தெரிகின்றது. மேற்கு நாட்டு நகரங்களில் உருவாகும் ஒரு அலங்கார உடையோ, அல்லது அலங்கரிப்பு நடைமுறைகளோ, ஏன் பாலுணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய பொய் பாடல்கள் போன்றவைகளோ ஒருசில நாட்களுக்குள் எமது நாட்டு இளைஞர்களால் பிரதி செய்யப்பட்டு கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் நடைமுறைக்கு வருவதை நாம் காண்கின்றோம். அகன்ற அலங்கார ஓடுங்கிய நீளக் கால்சட்டைகள் அணிவது, அகன்ற தோல் பட்டிகளை இடுப்பில் கட்டுவது, தலைமயிரை அலங்கோலமாக வளர்த்துக் கொள்ளுதல் மயிர் கற்றைகளை வைத்திருப்பது, இளம் யுவதிகள் இறுக்கமான உடைகளையும், மினி உடைகளைத் தரிப்பது போன்ற விஷயங்கள் சாதாரணமாக மட்டுமல்ல உயர்ந்த நாகரீகமாகவும் சருதப்படுகின்றது. இவை மட்டு

மல்ல மேல் நாட்டுப் பரணியில் இளைஞர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக திரிந்து போதை வஸ்துகளைச் சாதாரணமாகவே பாவித்து நங்களை மறந்து கிப்பிகளின் உலகத்தில் சஞ்சரிக்கவும் செய்திற்றனர்.

இவற்றுடன் பாலுணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய பொய் இசை நிகழ்ச்சிகள் சகல நகரங்கள், கிராமங்கள் தோறும் நடைபெறுகின்றன. சிங்கள—தமிழ் மொழிகளில் நேரடியான ஆபாச சொற்களாலான பொய் பாடல்கள் இயற்றப்படுவது மட்டுமல்ல எல்லோர் மத்தியிலும் தாராளமாகப் பரப்பப்பட்டும் வருகின்றன. இவற்றினால் இளைஞர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. அண்மையில் கொழும்பில் உள்ள பொலீஸ் தலைமைக்களரியாலயம் வெளியிட்டுள்ள விபரத்தின்படி 22 வயதுக்கும் 16 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட வயதுடையோரே குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளதாகவும், இதில் கணிசமானோர் பெண்கள் உள்ளனர் எனவும் கூறுகின்றது.

இத்தகைய அந்நிய கலாச்சாரம் மிக விரைவில் நம் நாட்டுக்குள் பரவி விடுவதற்குக் நமது நாட்டுக் கதவுகள் யாவும் திறந்துவிடப்பட்டுள்ளன. நம் இளைஞர்கள் மத்தியில் உடனுக்குடன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது சினிமாப் படங்களாகும். மேற்கத்தைய சினிமாப் படங்களும் இந்திய சினிமாப் படங்களும் எமது நாட்டை ஆக்கிரமித்துள்ளது என்றே கூறவேண்டும். எவ்வளவு நுணுக்கமாகக் கொள்ளையடிப்பது, கடத்தல் செய்வது என்பது முதல் மிகமோசமாக பாலுணர்வைத் தூண்டும் காட்சிகளையும் உள்ளடக்கியதாக சகல சினிமாப் படங்களும் காட்டப்படுகின்றன. இன்று அரை, முழு நிர்வாணப் படங்களுக்கான விளம்பரங்கள் பச்சையாகவே நகர, கிராமங்களில் காட்சி தருவதை எல்லோரும் அறிவார்கள். மேலும் இக் கலாச்சாரம் புத்தகங்கள் சஞ்சிகைகள் மூலமாக தாராளமாகப் பரவுகிறது. எமது நாட்டுக்குள் வரும் உல்லாசப் பயணிகள் மூலமாகவும் இக்கலாச்சார ஊடுருவல் நடைபெறுகின்றது.

ஆனால் நச்சுத்தன் வான இப்பச்சையான கலாச்சார ஊடுருவல் பற்றி அரசினரோ, அன்றி அரசின் கீழ் இயங்கும் கலாச்சார நிறுவனங்களோ மூச்சுவிடுவதாசவும் தெரியவில்லை. அவர்கள் அப்படி மௌனமாக இருப்பதற்குக் காரணமும் உண்டு. ஏனெனில் இலங்கையின் சனத்தொகையில் 60 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் அரசினருக்குப் பெருஞ் சமையாகவே இருந்து வருகின்றனர். எனவே இவ்விலைஞர்களின் கவனம் வேறு வழிகளில் சென்றால் தமக்கு நிம்மதியாக இருக்கும் என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர் போலும். ஆனால் நீண்ட காலத்துக்கு அல்ல. இன்றுள்ளவர்கள் இவ் அன்னிய கலாச்சாரத்திற்கு எதிராக உறுதியான நடவடிக்கைகளைத் தவிர எடுக்கப்போவதில்லை. எனவே இதன் ஆபத்தை நாளாந்தம் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கும் நம் நாட்டு இளைஞர்கள் உணர்ந்து கொண்டு தமது பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான சரியான மார்க்கத்தில் செயல்படுவதன் மூலமே நச்சுத்தன் பையுள்ள அந்நிய காலாச்சாரத்தின் ஊடுருவலைத் தடுத்து நிறுத்தமுடியும்.

படைப்பாளிகளுக்கு

- ★ புதிய ஜனநாயகத்தையும்
- ★ புதிய வாழ்வையும்
- ★ புதிய நாகரீகத்தையும்

தோற்றுவிக்கும் வகையிலான கருத்தோட்டம் நிறைந்த கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகளை படைப்பாளிகளிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம்!

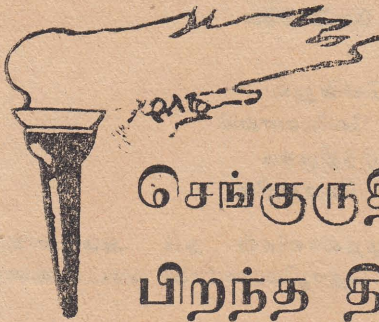
— ஆசிரியர் குழு

'தாயகம்'

54/16, ஆத்திசூடி வீதி,

கந்தர்மடம்.

யாழ்ப்பாணம்.

செங்குருதிச் சேற்றில் பிறந்த தினம்

— பாக்கியரத்தினம்

“எமது கல்லறைகளில் மௌனம்
எமது சொற்பொழிவுகளை விட
அதிக கதை சொல்லும்”

ஆம்..... அந்த மேதினத் தீயாகிகள், தொழிலாள வர்க்கத் தலைவர்கள், இறுதிவரை அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் அடெரிக்க முதலாளி வர்க்கத்தின் அட்டுழியங்களை எதிர்த்து நின்ற வீரர்கள், அவர்கள் கல்லறைகள் எமக்குக் கதை கதையாகச் சொல்லுகின்றன, உலகத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சரித்திரத்திலேயே அழியாத இடம் பெற்றுவிட்ட கதை அவை.....

இன்றைக்கு ஒரு சதாப்தத்திற்கு சற்றுப் பில் நோக்கிப் பார்ப்போமானால் அன்று.....

உலகத்துத் தொழிலாளர்
உருக்குடல் வாடி அந்தோ
உழைத்துளம் நொந்து நொந்து
உருக்குலைந்திட்டாரே.

பதினாறு மணி வேளை
மாடாய் உழைத்தாரே
பதினெட்டு மணி வேலை
மானிடராய் வாழவில்லை.

ஆண்களென்றும் பெண்களென்றும்
பெரியார் சிறியாரென்றும்
ஆங்குண்டு கூவியிலே
பேதமில்லை வேலையிலே.

இரவென்றும் பகலென்றும்
இரங்காமல் வேலைவாங்கி
தூரைமார்கள் வாழ்ந்திருக்க
இரையாகிப் போனாரே.

இவ்வாறாகத்தானே முதலாளிகள் தம் அம்மணமான
சுரண்டலின் கோரப்பிடியிலே தொழிலாளர்களை வாட்டி வதைத்
தார்கள்.

இந்நிலையிலே, அமெரிக்க நாட்டிலே தொழிலாளர்களின்
தொடர்ச்சியான போராட்டங்களின் காரணமாக, 1868-ம்
வருடம் வாக்குக் கணக்கையும் சேர்த்துப் பார்த்து, அமெரிக்கப்
பாராளுமன்றம் எட்டுமணி நேர வேலை என்ற சட்டத்தைக்
கொண்டு வந்தது. ஆனால் 'முதலாளி — தொழிலாளி' ஒப்பந்
தம் செய்துகொள்வதன் மூலம் கூடிய வேலை வாங்கலாம்
என நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியதால் இச்சட்டம் உயிரற்ற
சடமொக்கப்பட்டது.

முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பிலே தொழிலாளருக்கு
வீடிலு இல்லை. "மக்களுக்கு, மக்களால், மக்களின் அரசு"
என்பது தொழிலாளர்களைச் சுரண்டுவதற்கான ஒரு மாய்மாலக்
கருவி. என்பதனைத் தொழிலாளர் அப்பொழுதே கண்டுகொண்
டார்கள். ஆகவே...

ஆயிரத்தொண்ணூற்று எண்பத்திரண்டில்
அமெரிக்கத் தொழிலாளர் சம்மேளனமே
கோரிக்கை பலவற்றை முன்வைத்ததுவே
போராட்டத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதே.
ஆர்ப்பாட்டங்கள் பொதுக்கூட்டங்களும்
ஊர்வலங்கள் வேலைநிறுத்தங்களும்
ஆயிரத்தொண்ணூற்று எண்பத்து ஆறில்
ஆரம்பித்ததே 'மே' மாதம் முதலே.

அங்கே... மூன்றரை இலட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை
நிறுத்தத்தில் குதித்தார்கள். அமெரிக்க முதலாளி வர்க்கம்
தொழிலாளர் ஐக்கியத்தைக் கண்டு கலங்கியது. தன் படை

பலத்தை முன்னே நிறுத்தியது. அதனால் தொழிலாளர் 'அஞ்சி
அடங்கவில்லை. அவர்கள்.....

எண்ணற்ற கொடுமைகளை
எத்தனை நாள் பொறுத்திருப்பார்
எண்ணித் துணிந்து விட்டார்
ஏழை என்றும் கோழை அல்ல.

எட்டு மணி வேலை கோரி
எழுந்தாரே தொழிலாளர்
பாட்டாவி மக்கள் குரல்
பாரெங்கும் ஒலித்ததுவே

“மக்களாயிக் ஹா வெஸ்டர் வேக்ஸ்”
தொழிற்சாலை முன்பாக
மக்கள் பலர் நிரண்டனரே
கோரிக்கை வென்றெடுக்க

அது கண்டு திகைத்தானே
அமெரிக்க முதலாளி
ஆயுதப் படையினரே
ஏவிவிட்டான் ஏழைகள் மேல்

திராயுத பாணியாக
நின்ற தொழிலாளர்கள் மேல்
சொரிந்தாரே குண்டுமாரி
மாண்டு வீழ்ந்தார் எத்தனைபேர்.

சிக்காக்கோ தெருவெல்லாம்
செங்குருதி பாய்ந்தோட
செங்குருதி பட்ட உடை
செஞ்சட்டை யாகியதே.

கொடுமை.....! கொடுமை.....! ஆயினும், அமெரிக்கக்
கொடியவர்களின் துவக்கு முனைக்குத் தொழிலாளர் பயந்து
பதுங்கவில்லை, பொங்கி எழுந்தார்கள்.

ஊத்தைத் தெருவினிலே புரண்ட மக்கள்
உதிரச் சேற்றிலே சட்டை தோய்த்து
உயர்த்திப் பிடித்தாரே கொடியவக
உலகிற்குத் தந்தாரே செங்கொடியை.

போர்க்கொடி அன்றே உயர்த்திவிட்டார்
 போராட மக்கள் துணிந்து விட்டார்
 பாரெங்கும் மக்கள் வாழ்வு பெற
 பறந்தது பார் அங்கே செங்கொடியே.

அடுத்த நாள் 'மே' நாளில்
 ஹோ மார்க்கட் சதுக்கத்தில்
 ஆர்த்தெழுந்த தொழிலாளர்
 ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனரே.

சண்டித்தனம் செய்தவரைக்
 கண்டித்தே சவால்விட்டார்
 கூட்டத்தின் முடிவிலே
 குண்டொன்று வெடித்ததுவே
 சுட்டது போலீஸ் படை
 செத்து வீழ்ந்தார் மேலும் பலர்.
 கைக்குண்டு வீசிவிட்ட
 கைக்கூவி கைதாகி
 விடுதலை பெற்றானே
 விலை போச்சே நீதி அங்கே
 கலவரம் காரணமாய்
 கைதான தலைவர்களை
 கோட்டுக்கும் கொண்டு சென்றே
 போட்டுவிட்டார் தண்டனையை.

ஆயிரத் தெண்ணூற்று எண்பத்து ஏழில்
 நவம்பர் மாதம் பதினேராம் திகதி
 அந்தோ பாட்டாளித் தலைவர்கள் நால்வர்
 தூக்கிவிடப்பட்டார் பரவிகளாலே.

அமெரிக்க முதலாளிகள் சதியினாலும் நீதி மன்றத்தின்
 அநீதியினாலும், மாண்டுவிட்டார் தொழிலாளத் தியாகிகள்.
 ஆறு வருடங்கள் கழிந்தன..... அவர்கள் நிரபராதிகள் எனக்
 கண்டு விடுதலை வழங்கப்பட்டது. இறந்தவர்களுக்கு விடுதலை!
 ஐயகோ.....! முதலாளித்துவ நீதியே நீ அன்றே செத்தாய்!
 உனக்காக அழுவதா! சிரிப்பதா!

அந்த மேதினத் தியாகிகளின் ஞாபகார்த்தமாக மே முத
 லாம் திகதியைக் கொண்டாடுவதென 1888-ல் அமெரிக்கத்
 தொழிலாளர்கள் தீர்மானம் மேற்கொண்டார்கள்,

1889-ம் வருடம் யூலை மாதம் 14-ம் திகதி மாக்கிய ஆசான் ஏங்கெல்ஸ் தலைமையிலே] கூடிய இரண்டாவது சர்வதேசிய பாரீஸ் நகரக் கூட்டத்திலே, அகிலமெங்கும் மே முதலாம் திகதி, உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஒருமைப் பாட்டுத் தினமாகக் கொண்டாடுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

“உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேர்வோம்” என்றே சகல தொழிலாளர்களும் ஒரே குரலில் கோஷிக்கும் இந்த நாளாம்.....

தொழிலாளர் தினமான மேதினத்தை
ஏகாதிபத்திய அடிவருடி
அமெரிக்க முதலாளிப் பாதம் தாங்கி
தொழிலாள வர்க்கத் துரோகிகளும்
சோஷலிச வேஷதாரிகளும்
இனத்துவேஷ வெறியர்களும்
கொண்டாடுகின்றாரே சிவப்புடுத்தி
கூத்தாடுகின்றாரே வேஷம் போட்டு
வேஷம் கலைந்திடும் வெகு விரையில்
விஷயம் விளங்கிடும் மிகு தெளிவாய்
பாட்டாளி மக்கள் தினம்திலே
மே தின சபதம் ஏற்றிடுவோம்
செங்கொடி நாமே உயர்த்திடுவோம்
சுரண்டல் ஒழிக்கப் போர்தொடுப்போம்
சீருடன் நாமிங்கு வாழ்வு பெற
செங்கொடி ஏந்திப் புறப்படுவோம்.

தரகர்: உம்மடை மகளுக்கு ஒரு “கிளாஸ் வண்” மாப்பிளை இருக்கிறார், நல்ல இடம்... பாப்பமே ..?

தகப்பன்: எனக்கு கிளாஸ் வண்ணும் வேண்டாம், கிளாஸ் ரூவும் வேண்டாம். ஆனையிறவு பரியரிலை வேலை செய்ய யிற மாப்பிளையாப் பார்...!

விடியும் உலகில்

விழிப்புற்ற தலைமுறைகள்...

— காவை முருகுத்தினம்

பொன்னம்பலக் கமக்காரனுக்கு இருப்புக்கொள்ளவில்லை. குறுக்கும் மறுக்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தார். அவருக்குக் கோபம் கோபமாகப் பொங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தது. இரண்டு தலைமுறைகளைத் தாண்டி மூன்றாவது தலை முறைக்கும் காலடி எடுத்து வைத்து விட்டவர் தன் வாழ் நாளில் இப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்கும் என்று கற்பனை பண்ணியது கூட இல்லை. வெறிச்சோடிக் கிடக்கும் பந்தல்களும் அவற்றைப் போடுவதற்குத் துணைநின்ற அவருடைய உறவின வாலிபர்களும் கிடங்கு கிண்டித் தூன்போட்டு மரங்கள் கட்டி, கிடுகு பரவிய காட்சியும் அவரது மனக்கண்ணில் நிழலாடின. அந்நிகழ்ச்சி கிடங்கு கிண்டிய பாரையால் தன் உள்ளத்தைக் குடைவது போன்ற வேதனை உணர்வை தந்தது. தன் விரல் அசைவுக்கு நடுகிகிட்டுக் கொண்டு ஓடி வருபவர் எல்லாம் இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒதுங்கி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது அவரது உள்ளத்தை அரித்தது.

“என்ன இருந்தாலும் இவர்கள் வராட்டில் விடலாம், மற்ற ஊரவங்களை யுமெல்லே மறிச்சுப் போட்டாங்கள். இல்லாட்டிச் சம்பளம் கொடுத்தாகிலும்... கூட்டி வந்திருக்கலாம். உவையளுக்கு உவளவு எழுப்பம் வந்திட்டுது”

மனதுள் பொரிந்து தள்ளினார் மமகிசாரன். தலை நரைத்து உடல் தளர்ந்து, வயது முதிர்ந்திருந்தாலும் அதிகார மிடுக்கு இன்னும் குறையவில்லை. மூத்த மருமகன் மாரடைப்பால் இறந்துவிட்ட கவலைக்கும் மேலாக மரணச்சடங்கு அடிமைக்குட்டிகள் இல்லாமல் சிறப்பிழந்து போனதும், அதனால் ஏற்பட்ட அவமானமும் அவரை அமைதி இழக்கச் செய்துவிட்டது.

பந்தலுக்குப்போட்ட தூண் ஒன்றுடன் சாய்ந்து கொண்டு சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். அவரின் சுட்டு விரல் நிலத்தைக் கிழித்துக் கோடிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அது அவரின் சிந்தனை பலத்தைக் காட்டியது.

“மச்சான் நடந்தது நடந்து போச்சு இனி நடக்கவேண்டியதைக் கவனிப்பம் வா... கார் வந்திட்டுது... காடாத்தக்குப் போகவேணும்...”

அருகில் வந்து அழைத்தார் கணபதிப்பிள்ளையார். இருவரும் மைத்துனர்கள். இருவரும் கிட்டத்தட்ட ஒரே உடலமைப்பைக் கொண்டவர்கள். சில காலம் அக்கிராமத்தையே கட்டி ஆண்டவர்கள்.

பொன்னம்பலக் கமக்காரன் நெடு மூச்சொன்றை எறிந்தவாறே எழுந்தார். அவரின் கோபமெல்லாம் நல்லானின் மகன் கிட்டினனின் பக்கமே சென்றது.

கிட்டினன் அவளவு படித்தவனாக இல்லாவிட்டாலும் சுறுசுறுப்பானவன். அவனைத் தெரிபாதவர்கள் அயல்க் கிராமங்களிற்கூட இல்லை எனலாம். சரளமாகப் பேசும் நாவன்மையுடையவன். கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடும் மன வயிராக்கியமும் உரிமைகளை வென்றெடுக்கத் தியாகக்கள் வேண்டும் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையும் உடையவன். சாதி ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகப் போராடும் கிராமங்களுக்குச் சென்று அக் கிராம மக்களுடன் ஒன்றிய போராளியுமாவான். இதனால் புதுமையை விரும்பும் இளந்தலைமுறையினர் வட்டத்திலும், மக்கள் மத்தியிலும் மிகுந்த செல்வாக்கு இருந்தது.

இந்த வகையில்த்தான் தன் கிராமமான கரவேட்டியிலும் ஒரு எழுச்சியை உண்டுபண்ணினான் கிட்டினன்.

சாதி ஒடுக்குமுறை, ஆலயப் பிரவேசம், தேனீர்க்கடைப் பிரவேசம், நிலப் பிரச்சனை, கூலியின்றி வேலை செய்தல், என்பவற்றை எடுத்துத் தெளிவுபடுத்தினான். சுரண்டும் வர்க்கத்தின் இலட்சியம் என்ன என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினான். அவனது விளக்கங்கள் கருத்துக்கள் எல்லாம் அந்தக் கிராமத்து ஏழை மக்கள் எல்லோரையும் சாதி பேதமின்றி ஒன்றுபடவைத்தது. ஒரு வர்க்கமாக உழைக்கும் மக்களின் அணியாக ஐக்கியப்பட வைத் திருந்தது. இதைப் பொன்னம்பலக் கமக்காரன் புரியாவிட்டாலும் கிட்டினன் தன் இனத்தவர்களைத் திசை திருப்பிவிட்டான் என்பதைமட்டும் உணர்ந்திருந்தார்.

கார் கீரிமலையை நோக்கிப் பறந்துகொண்டிருந்தது. பொன்னம்பலக் கமக்காரனின் உள்ளமும் அலைமோதிக் கொண்டிருந்தது.

“எளியதுகள் என்னிலையே பழகத்தொடங்கி விட்டுதுகள்” அவர் தன்பாட்டில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. கணபதிப்பிள்ளையருக்கு ஏதோ மாதிரி இருந்தது. பொன்னம்பலக் கமக்காரன் தனக்கு மச்சானாக இருந்தாலும் தன்னையும் ஏமாத்தித்

தன் மனைவியையும் ஏமாத்தி தன்னுடைய பெயரில் காணி முழுவதையும் எழுதியதையும், மாமன் இறந்தபோது அவரிடமிருந்த பத்தாயிரம் ரூபாவையும் தங்கைக்குச் சேரவிடாமல் கள்ளக் கணக்குப் போட்டு அடாத்துப் பண்ணினதும் அவரின் நினைவை விட்டு அகலாதவை இதனால் அவரது முற்றமே மிதியாமல் இருந்த கணபதிப்பிள்ளை ஏதோ சொந்தக்காரன் என்ற முறையில் வந்திருந்தார்.

“உவர் உப்படி அவமானப் பட்டால்தான் வழிக்கு வருவார்”

உள்ளூர்ப் புகைந்து கொண்டார் கணபதிப் பிள்ளையார்.

“என்ன மச்சான் பழஞ்சீலை கிழிஞ்சமாதிரிப் புறுபுறுக்கிறாய்’ ஒரு வீடுப்புக்களை தொடுத்து அவர் வீழிகளை நோக்குகிறார் கணபதிப்பிள்ளை.

“இல்லை மச்சான் இது உங்களுக்கு ரோசம்வராது. ஏனென்றால் நீங்கள் அவங்கடை வீட்டை மண்டி நக்கப் போறனீங்கள். அல்லாட்டில் என்றை வீட்டிலை சாணகம் அள்ளி தட்டுவம் எடுத்ததுகள் என்றை வீட்டிலை தொண்டு செய்ய மாட்டன் என்று சொல்லுங்களே. இது கட்டையிலை போனாலும் மாறாத வடுவடா கணபதி” பொன்னம் பலக் கமக்காரன் ஆவேசமாகக் கத்தினார்.

இஞ்சார் மடைக் கதை கதைக்கிறாய் நாங்கள் அவங்கடைவீட்டு கள்ள மண்டி நக்கிறத. நீ..... அது கிடக்கட்டும் அவங்கள் தான் கோப்புரேசன் வந்த துணுவிலை நிண்டாங்கள். மற்றவங்கள் ஏன் வரயில்லை.”

கணபதிப்பிள்ளை கடுகப்பா கவும் குத்தலாகவும் கூறினார் அவர் கூறியதிலும் உண்மை இருக்கத்தான் செய்தது. வகுப்பு ஆசாரசப்படி பத்தலுக்கும் பாடைக்கும் வெள்ளை கட்டவேணும் பறை அடிக்க வேணும் கொள்ளிச் சட்டி காவவேணும் வெடி கொழுத்தவேணும் இளவ எதுவேணும் இல்லாமல் அச்சவே லியிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட பிரேத வண்டியில் பேனைப் பெட்டியை வைத்துத் தாங்களே தள்ளிக் கொண்டு சென்ற காட்சி அவர்முன் நிழலாடியது அவர் பற்களை நற நறவென்று கடித்துக்கொண்டார்.

“எடேய் கணபதிப்பிள்ளை இதெல்லாம் உன்னாலதானடா வந்தது. அவன் நல்லான்ரை மோனை இழுத்து கொண்டந்து கட்டிப்போட்டு செய்யிற வேலை செய்திருந்தால் எல்லாஞ் சரியா வந்திருக்கும் என்றை பல்லும் விழுந்து தலையும் நரைச்சுப் போசுத்து இப்படிப் புதினத்தை இன்னும் காணவில்லை”

அவர் கண்கள் கோபத்தால் சிவந்தன. உதடுகள் படபடத்தன. “அவனை ஏன் பேசுவான் ஊர் ஒத்த கொள்ளைமாதிரி நடந்

திட்டுது. அவனுக்கு அடிக்க மற்
றவங்கள் சும்மா இருப்பங்களே
காலம் மாறிப் போச்சது. அவங்
கள் இப்ப பிறஊருக்குள்ளே சம்
பந்தத் தொடர்பும் வைச்சிருக்கி
றார்கள். உதெல்லாம் இந்நீதக் கர
வெட்டியுக்கைதான். எங் கை
யாழ்ப்பாணத்துக்கை போய் சம்
பளம் குடுத்தாகிலும் கூட்டிவா
பாப்பம் பள்ளைஉடைச்ச கையிலை
தருவாங்க ஓ.....

கணபதிப்பிள்ளையர் நிதான
மாகப் பேசினார். அவர் ஊரின்
போக்கை உன்னிப்பாகக் கவ
னித்து தன்னை மாற்றிக் கொண்
டவர். பொன்னம்பலத்தார்
மாறிவரும் சமுதாயத்தை உண
ராமல் பேசுவது அவருக்குச் சிரிப்
பைத்தான் கோடுத்தது.

“இல்லை இதுக்கை ஒரு ரகசி
யம் இருக்குது இல்லாட்டி
எனக்கு ஒண்டு வந்து தெண்
டால் அவன் கோவிய முருகன்
வராமல் விடான் அவனையும்
ஆரோ தடுத்துப் போட்டாங்
கள்.”

“ரகசியம் ஒண்டுமில்லை அவங்
கள் மற்ற ஊரவங்கள் போலை
தாங்களும் இருக்க வேணு
மெண்டு விரும்புறார்கள். எங்
கடை பெடியங்களும் உந்த
முறையனைக் கைவிட்டிட்டாங்
கள். நாங்கள் நாலைஞ்சு பேர்
துள்ளி என்ன பிரயோசனம்” ...

“பிரயோசனம் என்ன
எண்டு காட்டுறன் சபை முடி
யட்டும்”

ஏதோ ஒருமுடிவுடன் காரை
விட்டு இறங்கியபொன்னம்பலத்
தார் கிரிமலைக் கடலில் மூன்று
முறை மூழ்கி எழுந்து வந்த காரி
யங்களைக் கவனிக்கத் தொடங்கி
னார்.

அன்று மாலை சபை எல்லாம்
ஓரளவு முடிந்து விட்டபோது
பொன்னம்பலக் கமக்காரன் விட்
டுப் பின் விருந்தையில் நாலைந்து
பேர் கூடியிருந்தனர். அவர்கள்
பேச்சிலிருந்து சாராயநெடி வரு
வதை அவதானிக்க முடிந்தது.
அவர்களுக்கு நாயகமாகப் பொ
ன்னம்பலக் கமக்காரன் சாய்வு
நாற்காவியில் இருந்துகொண்டே
பேசினார்.

“ஒண்டுக்கும் யோசியாதை
யுங்கோ! எல்லாத்துக்கும் நான்
இருக்கிறன். இன்றைக்கு எனக்கு
நாலைக்கு உங்களுக்கு மானங்
கெட்டு வாழுகிறதிலும் பார்க்க
செத்துப் போகலாம்”

அவர் உணர்ச்சி வசப்பட்டார்.

“நான் அண்டைக்குச் சொன்
னனான், நல்லான்றை மோன்
அஞ்சாறு பொடியங்களைக் கூப்
பிட்டு ஏதோ கூட்டம் வைச்ச
வன் அதுக்கை கோவிய முரு
கன்றை மோன் பள் கதிரன்றை
மோன் அப்பட்ட வயிரவண்ட
மோன் எல்லாரும் இருந்தவங்
கள் பறைக் கந்தன்றை மோன்
தலைவராக இருந்தவன் எங்கடை
துரைசிங்களன்றை மோனும் இருந்
வனெண்டு நீங்கள் நம்பவில்லை.
இப்ப பாத்தியளே.”

பெரிய கண்டு பிடிப்பைச் சபையில் சமர்ப்பித்த எக்கணியில் சிரித்தான் சந்தசாமி

“அவங்கள் கூட்டும் அவன் நல்லான் ரை மோனைப் பிடிச்சுக் கொண்டு வந்து அடிக்கிற அடியிலே உவங்கள் காலடியில் விழு வாங்கள் பிறகு இவங்கடை சங்கத்தையும் பாப்பம் வாறவையையும் பாப்பம்”

வீரம் பேசிய மணியம் எதற்கும் அஞ்சாதவன்போல் காணப்பட்டான்.

‘உதுதான் சரி’ என்று ஆமோதித்த பொன்னம்பலத்தார் திட்டங்களைச் செயல் படுத்தும்படி கட்டளையிட்டு விட்டு ஆறுதலாக மூச்சுவிட்டார். அவரின் கண்ணென கிட்டினன் அடிப்படுத்தி துடிப்பதும் வீடுகள் எரிவதும் எல்லாச் சனங்களும் அவரை கையெடுத்துக் கும்பிடுவதுமான காட்சிகள் திரையோடின.

‘ஐயோ’ என்ற அவலக்குரல்கள் வானத்தில் எழுவதும்; முகிலோடு முகிலாகக் கிளம்பி எழும்புகை மண்டலமும் நெருப்பு சுவாலை விட்டெரிவதும் அவர் தூக்கத்தைக் கலைத்தபோது மணி பன்னிரண்டைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது அவர் ஆனந்தத்தால் துள்ளிக் குதித்தார்.

“எடேய் இந்தப் பொன்னம்பலத்தை ஆரெண்டா நினைக்கிறியள் நான் இந்தக் கிராமத்தில் பெரிய மனுஷனடா” அவர் பலமாகக் கத்தினார். வாயிலிருந்து உதிர்ந்த சொற்கள் சுவ

ரில் மோதி எதிரொலித்தன. இழந்துவிட்ட இளமை மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று முறுக்கேறியது. ஆனால் அந்தத் துடிப்பு விரைவில் மறையும் என்று அவர் உணரவே இல்லை.

“அண்ணை காரியம் பிழைச்சுப் போச்சது. அவன் பேயன் மணியன் வீட்டுக்கு நெருப்புவையடா எண்ண வைச்சல் பட்டடைககு வைச்சான் அவங்கள் சுத்தி வளைச்சுப் பிடிச்சுப் போட்டாங்கள். நான் தப்பி வந்திட்டன் இஞ்சை பார் என்றை கரலை.. ?

கீழ்மூச்சு மேல் மூச்சுவாங்க ஓடிவந்த வல்லிபுரம் களைமிகுதியால் வீட்டு விருந்தையில் மல்லாந்து கிடந்தான். காலிலிருந்து வடிந்த இரத்தம் நிலத்தில் கறையாகிக் கொண்டிருந்தது.

பொன்னம்பலத்தாருக்கு உதற ஆரம்பித்து விட்டது. யாருக்கும் சொல்லிக் கொள்ளாமலே அறைக் கதவைச் சாத்தி தாளிட்டுக் கொண்டார்.

பொழுது புலர்ந்து கொண்டிருந்தபோது சாரளத்தினூடே தன் விழிகளைச் சுழலவிட்டார். இதென்ன! பிரேமையா என்ன நடக்கப் போகிறது. ஒன்றுமே புரியவில்லை. கண்களை சுசக்கிவிட்டுப் பார்த்தார் அவரின் வீட்டு வெளிக் ‘கேற்றை’ உடைத்துக் கொண்டு ஆவேசமாய் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது ஒரு சனத்திரள்!

எம் பணியை நாம் துவக்கில்.....

காலையிலே சேவல் கூவிக்குரல் கொடுக்க வேலைதனைச் செய்வதற்கு வேக நடை தினம் போட்டு மாலை யிலேமதி யொளிதான் மேதினியில் ஒளி பரப்ப சாலை யினின்றும் சலிப்புடனே திரும்புகின்ற ஏழைகளே! என்னருமைத் தோழர்களே!! எண்ணிடுவீர்! கோழைகளா நாம் இன்னும்? மிடிமையிலே உழலுதற்கு கோடிக்கால் பூதமென்றே குறித்திடுவார் நம் தொகையை வாடி வதங்குவதேன்? வழியுண்டு துயர் போக்க குட்ட குட்ட நாம் குனிந்துவிட்ட காரணத்தால் எட்டநின்றே நாயை விட்டுத் துரத்துகிறார் பட்டமரமல்ல நாம் பார்வையில் குருடரல்ல தெட்டத் தெளிவாக தெரிந்து கொண்டோம் அத்தனையும் “இந்த முறை ‘வாக்கு’ தந்தால் நாம் நிச்சயமாய் செந்த மிழர் வாழ்வில் சிறப்புகளைக் காண வைப்போம் என்று பல கூறிப் பித்தம் பிடித்தவர்போல் எத்தனையோ கூறியெமை ஏமாற்றி வந்தார்கள் இந்த மனிதரெல்லாம் இவ்வுலகப் பிணக்குகளை வந்து தீர்ப்பதற்கு வல்லமைதான் உள்ளவரோ? உள்ளவரேல்..? வந்து தீர்க்கட்டும் வடிவாக மறுப்பில்லை சொல்பரே யன்றி செயலில் இறங்கிடா மன்னர் வரிசையின் மதிப்பினை உடையவர்கள் சோன்னதை எப்படிச் செய்து முடிப்பரோ? “நீண்டுவரும் துன்பங்கள் பாராளு மன்றத்தால் மாண்டு மடிந்தீடுமே! மறுமலர்ச்சி தோன்றிடுமே!” என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்தோம் எத்தனையோ வருஷங்கள் இன்றும் தான் விடிந்ததுவா? விடியவழி பிறந்ததுவா? நன்றாக நாமிதனை ஆராய்ந்து பார்த்திட்டால் ஒன்றும் நடக்கவில்லை ஒருவழியும் பிறக்கவில்லை ஆதலினால்... தோழர்களே! எங்கள் மிடிமைகளை மோதலினால் மட்டும் மேதினியில் போக்கிடலாம் உழைப்பாளத் தோழர் தலைமையிலே... அவர்களுடன் பிழைப்பின்றி வாடும் விவசாயி புத்திதனைக் கொண்டு பிழைக்கின்ற புத்திஜீவி மத்திய தரவர்க்கம் மற்றுமில் வர்க்கங்களின் மத்தியிலே கூலைப் பரிதியின் ஒளிக் கதிர்போல் இளமையுடன் நாளைப் பொழுதே புத்துலகு காணுகின்ற எண்ணம் மிகக் கொண்ட வானிபர்கள், மாணவர்கள் வண்ணப் பொதுச் சோலை வைகத்தே காண்பதற்காய் அனுதினமும் உரமிட்டு உறுதியுடன் காத்துவந்த வெகுஜனங்கள் வெற்றிக்காய் எங்களுடன் நிற்கையிலே எமக்கெதற்கு மனக் கலக்கம்? எம் பணியை நாம் துவக்கிலொரு வெற்றியுண்டு நிச்சயமாய் முடித்திடுவோம்!

— முருகு கந்தராசா

தெளிவு

முத்தயாளன்

‘மொணவத மாத்தையா பலன்னே’— சுமணவின் குரல் ஆச்சரியத்துடன் ஒலித்தது. கஞ்சியை உறிஞ்சிக் குடித்துக் கொண்டிருந்த புஞ்சி பண்டா ‘மொணவத?’ என்றவாறு குடிசைக்கு வெளியே வந்தான். சுமண அவனை இழுத்து, காணியின் தெங்கலில் இருக்கும் வீதியில் பியட்கார் ஒன்று நிற்பதைச் சுட்டிக் காட்டினான். அதைப் பார்த்த புஞ்சிபண்டாவின் முகம் இறுகிக் கறுத்தது. அவனிடமிருந்து வெறித்த பார்வை யொன்று காரில் மோதித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தது. சுமண கேள்விக்குறி தொனிக்கப் புஞ்சி பண்டாவைப் பார்த்தான். புஞ்சிபண்டா எதுவும் சொல்லவில்லை. அதற்குள் ‘அம்மே’ என்று குமுத்தை அழும் சத்தம் கேட்டது. சுமண உள்ளே போய்க்ிட்டான். புஞ்சிபண்டா காரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவ்வளவு திகைப்பையும் வியப்பையும் உண்டாக்கினவ அந்தக் காரின் முதலாளி சாத்

சாத் பொடி அப்புகாமியே. பொடி அப்புகாமி குள்ளமான உருவங் கொண்டவர். அவரது நிறம் அசல் கறுப்பு. அவரது இடுப்பில் ஒரு பெயிற் எந்தேர முட்பளிச்சிட்டுக் கொண்டேயிருந்தும். இத்தனை லாவண்யங்களும் நிறைந்த அந்த மனிதரின் கண்கள், அந்தக் காணியின் விஸ்தாரத்தைப் பார்த்து அகல விரிந்து மலர்ந்தன. மெல்லிய புச்சிரிப்பு ஒன்றைத் தவழவிட்டவாறு, அந்தக் காணிக்குள் இருக்கும் குடிசைகளைக் கண்விச்சொனறில் எண்ணிவிட்டுச் ‘சொளிக்கலாம்’ என முணுமுணுத்தவாறு காரினுள் நுழைந்தார். குஷன்சீற் ஒரு முறை அவரைத் தூக்கிப்போட்டது. காரும் சத்தம் சருகியலாமல் தென்னிய ஓடையில் மெல்லென நகரும் படகுபோல் நகர்ந்தது.

இவ்வளவு நேரமும் ஒன்றையும் விடாமல் எல்லாவற்றையும் கண் வெட்டாது பார்த்துக் கொண்டிருந்த புஞ்சிபண்டா கண்ணைக் கசக்கி விட்டவாறு சாரத்தைச் சிரைத்துக்கொண்டு திண்ணையில் உட்கார்ந்தான். சுமணவும் பிள்ளையைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து அவன் முன்னால்

உட்கார்ந்து மார்புச் சட்டையை அவிழ்த்து குழந்தைக்குப் பாலைக் கொடுத்தான். புஞ்சிபண்டா எதையும் கவனியாதவனாக ஆழ்ந்த சிந்தனை வசப்பட்டிருந்தான். திண்ணையி ரிருந்து கொண்டே வானத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தான். கதிரவன் நகர்ந்துகொண்டிருந்தான். அவனது கிரணங்கள் ஆங்காங்கு நிழலை விழுத்திக் கொண்டிருந்தன. இந்த இயற்கைகளை யெல்லாம் ரசிக்க புஞ்சிபண்டா போன்றவர்களுக்குத் தான் நேரமேது?

உள்ளங்கையை திண்ணையில் ஊன்றி பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டவாறு எழுந்துநின்று சாரத்தை அவிழ்த்து இறுக்கிக் கட்டினான். தன்னோடு சேர்ந்திருக்கும் அந்தக் குடிகளை ஒருமுறை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வைவிட வேகத்தில் அவனுள்ளே அடங்கிச் சுருண்டு கிடந்த, அந்தக்காணியின் பூர்வகதை மெல்ல அவிழ்கிறது.

அந்த நேரம் அந்தக் காணி ஓரே முள்ளுப் பற்றையாகவே இருந்தது. முகமது சரீபுக்கு அந்தக்காணி மனைவி வழியால் வந்த சீதணச் சொத்து. இந்தக் காணியைப்போல ஏராளமான சொத்துக்கள் முதுசமாகவும் சீதனமாகவும் முகமது சரீபுவின் ஆதனவலியை அடிகரித்துக்கொண்டிருந்தன. இதனால் பற்றைகளாக இருந்த எல்லாவற்றையும் விற்றுவிட முயன்று, இந்தக் காணியை விற்கின்ற முயற்சியில் தோல்வி அடைந்து சோம்பிப்

போய் இருந்தார் சரீபு. இந்த நேரம்தான் விடிவல்லாது அந்த ரித்துத் திரிந்த சில சிங்களக் குடும்பங்களும் தமிழ்க் குடும்பங்களும் முகமது சரீபின் வீட்டை முற்று கையிட்டு தாங்கள் அதைத் துப்பரவாக்கி இருக்கப் போகிறோமென்று கேட்டபோது முதலில் மறுத்தாலும் இது அவரது தந்திரம்) பின்பு சம்மதித்து விட்டார். அந்தக் குடிகளில் ஒரு குடிதான் புஞ்சிபண்டாவின் தந்தை குடும்பம்.

அன்றைய காணியின் வரலாறை அசைபோட்ட புஞ்சிபண்டா சிறிதுநேரம் அசைவற்று நின்றுவிட்டான். இன்று அந்தக் காணியில் புஞ்சிபண்டாவும் சுமனாவும், இன்னும் சில சிங்களக் குடிகளும் கூடுதலான தமிழ்க் குடிகளும் தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் காணியின் இன்றைய மதிப்பு அளவற்றது. இன்று அந்தப் பிரதேசம் ரூட்டி நகரமாகி, காணி ஓரமாக ஓடும் வீதி கொழும்பு நகரத்தின் பிர

★ சாத்வீகத்தின் அடிப்படையில் "சுதந்திரம்" பெற்ற இந்தியாவின் வருடாந்த இராணுவச் செலவு நாடாறு (400) கோடி ரூபாவாகும். கடந்த வருடம் இந்தியப் பிரதமரின் பாதுகாப்புச் செலவு மட்டும் 4 லட்சத்து 88 ஆயிரம் ரூபாவாகும்.

தான வீதியாகி காணியின் விலையும் ஆனை விலை குதிரை விலையாகி முகமது சரீபுவின் இதயத்தில் ஆனந்த சாகரத்தை உண்டு பண்ணி நிற்கிறது. நினைவுகளில் நின்று விடுபட்ட புஞ்சிபண்டா நிஜ உலகத்துக்கு வந்து 'வேலைக் குப்போறன்' என்று சிங்களத்தில் சுமனாவுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டான்.

காணியை வந்து பார்த்து விட்டுப்போன பொடிஅப்புகாமி சந்தோஷ மிகுதியில் நேராக முகமது சரீபுவின் வீட்டிற்கே காலை ஓட்டினார்.

முகமது சரீபு அப்போதுதான் எங்கோ புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் பொடி அப்புகாமியின் காரும் போய் நின்றது. அப்புகாமி காரைவிட்டு இறங்க சரீபு பல்லெல்லாம் வெளித்தெரிய 'காலேவந்தனம்' என்று சொல்லி விட்டு இருவருமாக வரவேற்பறையுள் நுழைந்து அமர்ந்தனர். சம்பிரதாய பூர்வமாக நடக்கும் வரவேற்புப் பண்டங்கள் எல்லாம் வந்துபோயின. இருந்த இடத்திலேயே கைகழுவி விட்டு பணக்காறப் பண்பு இருவரும் விடயத்தில் இறங்கினர்.

“என்ன அப்புகாமி காணி பிடிச்சதா” என்றார் சரீபு.

“காணி சரிதான் ஆனால் விலைதான்.....” என்றிழுந்தார் அப்புகாமி.

‘அதென்ன அப்படி நிரம்பவா சொன்னேன்..... ஆகக் குறைந்தது இரண்டு வருமென்றேன்’ என்றார் மிகச் சாவதானமாகச் சொன்னார் சரீபு.

அப்புகாமி என்ன சரீபுக்குச் சளைந்தவரா?

‘அதில்ல..... சரி நாளைக்கு முற்றுச் சொல்லிறன் சரீபு நீயும் யோசிச்சுப் பார் நாம்தான் நண்பர்களாச்சே நமக்குள்ளே பிக்குப் பிசகு வரக்கூடாது’..... மறந்து அந்தச் காணிக்குள்ளே இருக்கிறவங்களை எப்படி எழுப்புகிறது.

“அட.....அதுவா உன்றை ஆள்புஞ்சிபண்டா இருக்கிறானே அவனுக்கொரு ஐஞ்சைக் கொடுத்து சமாளிக்க மாட்டியா...”

சரீபின் வாயிவிருந்து விழுந்த யோசனைச் சிதறல் அப்புகாமியின் நெஞ்சில் படக்கென்று இடம் பிடித்துக் கொள்கிறது.

கார்கள் இரண்டும் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக நகர்கின்றன.

ஆலையால் வேலை முடிந்து குடிசைக்கு வந்த புஞ்சிபண்டா பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டவாறு திண்ணையில் அமர்ந்தான். அவன் வேலை செய்கின்ற ஆலையில் இரண்டு மாதங்களாக தொழிலாளருக்கும் ஆலை நிர்வாகத்துக்குமிடையில் பொருளாதாரப் பிரச்சனை இறுகிக் கொண்டிருந்தது. எப்போ வேலைநிறுத்தம் வெடிக்கும் என்ற நிலைமை ஆலையில்

இருந்து கொண்டிருந்தது. சுமண அவனருகில் வந்து அமர்ந்தாள். அவளது இளமை முறுக்கு அவனது உள்ளத்திலே ஒருவித சபலத்தை உண்டுபண்ண ஆரம்பித்து விட்டது. சுமணவின் எண்ணெய்ப்படாத அந்தத் தலையை வருடியவாறு வேலை நிறுத்தம்பற்றிய விடயத்தை எடுத்துச் சொன்னான். அவன் அதைச் சொன்னபோது அவளுக்குத் திக் கென்றிருந்தது. கேள்விக்குறி புலப்பட அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். அது இன்றைய சூழ்நிலையில் வாழ்க்கைச் செலவுகளை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று அவளைக் கேட்பது போலிருந்தது. அவன் என்ன சமாளிக்க முடியுமென்று சொல்லுகிறான்? இல்லையே அதற்காக உரிமையை மறுத்து தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழ்பவனைச் சும்மா விடுவதா? என்று சிங்களத்தில் பொரிந்து தள்ளினான். சுமண விடுவாளா? அப்படியேனாலும் ஏன் கவியாணம் கட்டினாய்? சினி வாங்க வழியில்லை மா வாங்க வழியில்லை? ஆனவாயிலே ஒரு பாண் துண்டு வாங்க வக்கில்லை. பிள்ளைப் பெற வட்டும் முடியும். அவன் தாறதை வாங்கிப்போட்டு பேசாமவிருக்கிற தற்கு வேலை நிறுத்தமாம். கண்டறியாத வேலை நிறுத்தம்.. அப்படி இப்படியென்று பொரிந்து தள்ளிவிட்டாள். என்ன செய்யவான்? காலங்காலமாக இருந்து வரும் அன்பு பாசம் இவைகளை எல்லாம் அவளால் எப்படித் தகர்த்தெறிய முடியும்? கணவனும்

பிள்ளையும் பட்டினி கிடக்க எந்த மனைவி, எந்தத் தாய் துடிக்காமலிருப்பாள்?

அப்படியானால் அவன் செய்துவது பிழையா?

அதெப்படி நியாயமாகும்?

கஸ்டப்பட்டு உழைக்கின்ற அவனுக்குத்தானே உழைப்பின் அருமை தெரியும்? இந்த உழைப்புக்காக நடைபெறப் போகும் போராட்டத்தில் எப்பிடி அவன் கலந்து கொள்ளாமல் இருக்க முடியும்?

அவளையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றான் புஞ்சிரண்டா. அவள் பேசிவிட்டு பிள்ளையையும் கொற கொறவேன்று இழுத்தக் கொண்டு உள்ளே போய்விட்டாள். அவன் அமைதி இழந்து தவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இந்த நேரம் பார்த்தா பொடி அப்புகாமி வரவேண்டும் காரின் இரைச்சல் சத்தத்தைக்கேட்டு நிமிர்ந்தான். எதிரே பொடி அப்புகாமி காரைவிட்டு இறங்கி அவளை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தார்.

அவனது இரத்தம் கொதித்துக்கொண்டிருந்தது.

அவனருகில் வந்த பொடி அப்புகாமி “என்ன புஞ்சிரண்டா சவுக்கியமா” என்றார் சிங்களத்தில். அவனும் எதையும் காட்டிக் கொள்ளாது சாந்தமாகப் பதில் சொன்னான். ‘என்ன உங்

கட ஆகையிலே தொழிலாளிங்க வேலை நிறுத்தம் செய்யப் போறங்களாமே நீ பங்குபற்றலையா? 'நானும் தொழிலாளிதானே'— இந்தப் பதிலில் நையாண்டி— வைராக்கியம் இரண்டும் நெளிந்தன. 'அதானே... தொழிலாளியன் செய்தால் நீ பங்கு பற்றும் விருக்குறதா.. எண்டாலும் புஞ்சிபண்டா உனக்கு வாழ்க்கைச் செலவு கஸ்டமில்லையா?

'கஸ்டம்தான்'.....

'அட... அதைவிடு... நான் தானேன்... நீ நம்ம இனம்..... உன்ரை ஐயா என்னட்டைத் தானே வேலை செய்தார்'... தாள வயத்தோடை காரியத்துக்கு வந்துகொண்டிருந்தார் அப்பு காமி. ஆனால் இதே நேரம் காரணத்தோடை முனக்கின்ற இந்த அபாயப் புதுஉறவைப் புரிந்து கொண்டு மேலுக்கு நடித்தும் உள்ளுக்குள் சிரித்தும் கொண்டிருந்தான் புஞ்சிபண்டா.

நாட்கள் நாலேந்து நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. புஞ்சிபண்டா வின் வாழ்க்கையும் மெல்ல ஆடி ஆடி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

மீண்டும் ஒரு நாள் வந்த அப்பு காமி... "புஞ்சிபண்டா நான் இந்தக் காணியை வாங்கியாச்சு... நீ ஒத்துக்கிட்டால் உந்தத் தமிழன்களை அடிச்சுக் கலைத் திடலாம்..... உனக்கு நான் 10 ஆயிரம் ரூபாய் தாறன்' என்று விசயத்தை முன்வைத்தார்.

புஞ்சிபண்டா திடுக்கிடவில்லை. அவன் நிதானமாகத்தான் இருந்

தான். அவன் எதிர்பார்த்ததை அவர் இப்போ கேட்டிருக்கிறார். அவ்வளவுதான். "முதலாளி... பேசுகிற மொழியாலை அவர்கள் தமிழன்களானாலும் செய்யிற தொழிலாலைநானும் அவங்களும் ஒரே மனிதங்கதான்... எங்களை உங்களைப்போல யாராலையும் பிரிக்க முடியாது, வேணுமெண்டால் வேறயாரையும் போய்ப் பாருங்க." சூடாக விழுந்த இப்பதிலால் முதலாளியின் முகம் கறுத்துவிட்டது.

'எடேய்... என்னை யாரென்று நினைச்சனி.... நான் நினைச்சால் சட்டத்தைக் கொண்டு உங்களை எழுப்புவேன் விளங்குதா பாவ மாய்க் கிடக்குதே நம்மட இனத் தவறாச்சே உன்னை ஏன் கரச்சல் படுத்துவான் என்றால் நீ ஏதோ அளக்கிறியே' என்று கொக்கரித்தார். இதற்குள் சத்தம் கேட்டு எல்லாக் குடிகளும் வந்து அவ்விடத்தில் குழுமினார்கள். புஞ்சிபண்டா முதலாளியின் ஆவேசத்தை நையாண்டி செய்து நடந்ததை அவர்களுக்கு விளக்கினான்.

"இந்தா முதலாளி நீ போய் யாரை வேணுமெண்டாலும் கூட்டிவா... எங்களிட்டை சூழ்க்கிறதற்கு எதுவுமேயில்லை விளங்குகிறதா..." அவன் உரத்துச் சொன்னான். முதலாளி விறுவிறு வென்று நடையைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். எல்லாருடைய கண்களும் புஞ்சிபண்டாவை அரித்த புஸ்டியோடு நோக்கிக் கொண்டிருந்தன.

ஏனிந்த வேலை இன்மை?

— காவலன் —

உலகை இன்று ஒப்பு நோக்குகையில் ஒரு சில சோஸலிச நாடுகள் தவிர்ந்த ஏனைய சகல நாடுகளிலும் வேலை இன்மை என்ற பிரச்சனை விசுவரூபமெடுத்து அந்நாடுகளின் ஆளும் வர்க்கத்தாரிடையே பெரும் பீதியை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இவ்வேலையின்மையென்ற பிரச்சனை முதலாளித்தவ ஏகபோகங்களைக் கொண்ட நாடுகளிலும், இவர்களது பொருளாதார அரசியற்பிடியினுள் சிக்கித் தவிக்கின்ற சகல நாடுகளிலும் வேலையின்மை நாளாந்தம் வளர்ந்துகொண்டு போகின்ற பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கின்றது.

எமது நாட்டின் வேலையின்மையால் அவதிப்படும் மக்களின் தொகை ஒவ்வொரு வருடமும் ஆயிரக்கணக்கில் பெருகிக் கொண்டே செல்கின்றது. படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் தொடக்கம், படிப்பு வசதியற்ற சாதாரண மக்கள்வரை இந்த வேலையின்மையால் பெரும் கஷ்டங்களை எதிர் நோக்குகின்றனர் எமது நாட்டில் டாக்டர்கள்,

எஞ்சினியர்கள் நூற்றுக் கணக்கிலும், பட்டதாரிகள் ஆயிரக்கணக்கிலும், G. C. E. படித்தோர் வட்சக்கணக்கிலும் நாளாந்தம் வேலைதேடி அலைந்து திரிவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதேவேளைபடிப்பறிவற்ற சாதாரண மக்களான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சிறு கூலி உழைப்பாளர் உட்பட பல்லாயிரம் பேர் வேலை இன்மையென்ற பெரும் பிரச்சனையை எதிர் நோக்கியுள்ளனர். இப்பிரச்சனை சூறிப்பாக எமது நாட்டு இளம் தலைமுறையினரை அச்சுறுத்தி வரும் பெரும் பிரச்சனையாக வளர்ந்து வருகின்றது. எனவேதான் வேலைஇன்மை என்ற பெரும் பிரச்சனை தீருமா? தீர்க்க முடியாததா? என்ற கேள்வி நம் இளைஞர்கள் மத்தியில் இயல்பாகவே உருவாகியுள்ளது. இந்தக் கேள்விக்கானபதிலை நாம் சரியாக தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமாயின் எமது நாட்டு அரசியல் பொருளாதார சமூக அமைப்பின் தன்மையையும் அதன் சீரழிந்த நிலையையும் உண்மைகளின் அடிப்படையில் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் எமது நாடு பிரித்

தாலியஏகாதிபத்தியவாதிடீளால் அதிகாரம் செலுத்தப்பட்ட ஓர் நாடாகும். இன்றுகூட அவர்களின் பொருளாதார ஆதிக்கப் பிடியின் கீழ் எமது நாடும் இருந்து வருகின்றது. இவர்கள் எமது நாட்டில் உருவாக்கிய பொருளாதாரம் பெரும் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையாகும். தேயிலை, இறப்பர் ஆகியவற்றின் மூலம் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை இவர்கள் இன்றும்கூட பெற்று வருகின்றார்கள். இப்பொருளாதார அடிப்படையை சீர்குலைவிடாது ஸ்திரமாக பாதுகாப்பதற்காகவே அரசியல் அமைப்பையும், இவற்றிற்கு சேவை செய்வதற்கான கல்வி முறையையும் உருவாக்கினார்கள். இவர்கள் உருவாக்கிய அரசியல் பொருளாதார சமூக அமைப்பும் அதற்கு சேவை செய்யும் கல்வி அமைப்பும் இன்றுவரை நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. இன்று சிலர் இவற்றில் நாங்கள் மாற்றங்கள் கொண்டுவந்து விட்டோம், சீர்திருத்தங்கள் செய்து விட்டோம் என்று கூறியபோதிலும் அடிப்படையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் நம் தேசத்தில் காணவில்லை.

அந்நிய சொத்துடமையின் ஆதிக்கம் விதிக்கும் எல்லைகளைக் கொண்ட ஒரு பொருளாதார அமைப்பு இன்றும் நம் முன்னே உள்ளது. அவற்றை பாதுகாக்கும் அரசியலமைப்பும் சிற்சில மாற்றங்களுடன் நடைமுறையிலுள்ளது. பழைய பாணியிலான கல்விமுறை பெயரளவினான மாற்றங்களுடன் நடைமுறைப்

படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வுகட்டு மொத்தத்தில் எமது நாட்டு மக்களின் அன்றாட தேவைகளுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத அமைப்புகளாக வளர்ந்து வருகின்றது. இதனால் எமது நாட்டு மக்களின் பெரும் தொகையினருக்கும் பழைய அமைப்புகளுக்கு மிடையிலான முரண்பாடு வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. இவற்றினால் மக்கள் ஏராளம் பிரச்சனைகளை நாளாந்த வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்க வேண்டிய வராக உள்ளனர்

எமது நாடு இயற்கை வளம் மிக்க நாடென்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. எமது மக்களின் சுய தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலவளமும் நீர் ளளமும் போதியளவு இருந்த போதிலும் எமது நாட்டின் இயற்கை செல்வங்களை விருத்தி செய்யவோ அல்லது புதிய கைத் தொழில்களை நிறுவவோ, விவசாயத்தை நவீன மயப்படுத்தவோ முடியாத நிலையில் நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம், இந்நிலைக்கு அடிப்படையான காரணம் எமது பொருளாதார விருத்தியை நசுக்கி வரக்கூடிய அந்நிய சொத்துடமையாளரின் ஆதிக்கம் தானென்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும், எமது பொருளாதார அமைப்பை நிர்ணயிக்கக்கூடிய உரிமையோ அல்லது பொருளாதார அமைப்பை வழிநடத்தக்கூடிய அரசியல் உரிமையோ நமது மக்களின் கைகளில் இல்லை.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பு விரிவடைந்து பல்வேறுபட்ட துறைகளில் முன்னேறிச் செல்லும் போதுதான் அந்நாட்டின் மக்கள் அதில் பூரண பங்குகொள்ள முடியும். லாபத்தை நோக்கமாக கொள்ளாமல் சமுதாயத்தின் தேவைகளின் அடிப்படையில் பொருளாதாரத்துறை விரிந்து செல்லும்போது வேலை இன்மையென்ற பிரச்சனைகள் இருக்க முடியாது. இத்தகைய ஒருபரந்த பொருளாதார அமைப்பில் கைத்தொழில்களும், விவசாயமும் உற்பத்தியும் நாளாந்தம் வளர்ந்துகொண்டு செல்வதானால் இத்துறைகளில் வேலை செய்வதற்கு போதிய ஆட்கள் தேவைப்படுகின்றனர். இத்தேவையை பூர்த்திசெய்வதற்காக அந்நாட்டு மக்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கல்வி முறையின்கீழ் திட்டமிட்டே பயிற்றப்படுகின்றார்கள். இவ்விதமான கல்வி முறை அத்தகைய பரந்த பொருளாதார அமைப்பிலும் மேலும் விரிந்து செல்வதற்கு உதவியாக அமைகிறது. ஜனத்தொகை எவ்வளவு அதிகரித்தபோதிலும் ஜனத்தொகையின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்யக்கூடிய பொருளாதார அமைப்பும் விரிந்து பரந்து இருக்குமாயின் ஒருநாட்டில் வேலை இன்மையென்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்காது. இத்தகைய பொருளாதார அமைப்புகளைக் கொண்ட சோசலிச நாடுகளில் வேலை இன்மையென்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாமல் இருக்கின்றது. இந்நாடு

ளில் தனிச் சொத்துடமைக்கும் சுரண்டலுக்கும் லாபத்தைநோக்காகக்கொண்ட உற்பத்திக்கும் இடமில்லையாதலால் அங்குவேலை இன்மையென்ற பிரச்சனையும் இல்லாமல் இருக்கின்றது, உதாரணமாக உலகிலேயே அதிக ஜனத்தொகை கொண்ட நாடான மக்கள் சீனாவில் வேலை இன்மையென்ற பேச்சுக்கே இடமில்லையென்பதை முதலாளித்துவ பொருளாதார நிபுணர்களே பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

ஆனால் எமது நாட்டில் இத்தகைய பொருளாதார அமைப்போ அல்லது அதற்கு சேவைசெய்யும் கல்வி அமைப்போ ஏன் இவற்றை வழி நடத்தக்கூடிய அரசியல் அமைப்போ இல்லை. சோஷலிச நாடுகளில் பொருளாதார துறைகளை விருத்தி செய்வதற்காகவே கல்விகற்பிக்கப்படுகின்றது. நமது நாட்டில் அதற்கு மளராக பொருளாதார விருத்தியை நோக்காகக் கொள்ளாமல் பழைய காலனித்துவ முறையிலான கல்வி முறையும், பரீட்சை முறையும், உத்தியோக முறையும் இன்றும் நடைமுறையிலுள்ளது. இதை இன்று வரை மாற்ற முடியவில்லை. இவ்விதமாக எமது நாட்டின் பொருளாதார கல்வி துறைகளில் மாற்றம் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையிலும்கூட நாம் அரசியல் சுதந்திரம் பெற்று விட்டோம் அடுத்தது பொருளாதார சுதந்திரம் பெறுவதுதான் எம்முன்னுள்ள கடமையென சிலர் கூறு

வது வேடிக்கையாக உள்ளது. ஏனெனில் ஒரு நாட்டில் பொருளாதார சுதந்திரம் வென்றெடுக்கப்படாத வரையில் அரசியல் சுதந்திரம் என்பது வெறும் வாய்ச்சவடால் பேலாகும்.

எனவேதான் எமது நாட்டில் வேலை இன்மையென்ற பிரச்சனை அடிப்படையில் பொருளாதார பிரச்சனையாகும். அடிப்படையில் பொருளாதார அமைப்பு முறை முற்றுமுழுதாக மாற்றம் பெருதவரை வேலை இன்மையென்ற பிரச்சனை தீர்க்க முடியாத பெரும் பிரச்சனையாகவே இருந்துவரும். இன்று சிலர் கூற முயற்சிப்பதுபோல் வேலை இன்மையென்ற பிரச்சனை ஒரு இனப் பிரச்சனையல்ல வென்பதை நாம் தெளிவாக அவதானிக்க முடிகின்றது. ஏனெனில் இது ஒரு இனப் பிரச்சனையாக இருந்திருக்குமாயின் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வேலை இன்மையென்ற பிரச்சனை இருப்பதற்கு எவ்வித காரணமும் இருக்க முடியாது அதே வேளையில் ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் வேலை இன்மையென்ற பெரும் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு இனரீதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முற்படுகிறார்கள். உதாரணமாக வேலை வாய்ப்புக்களில் இனரீதியான புறக்கணிப்புகள் செய்தும் பரீட்சைகளில் புள்ளிகளை இனரீதியில் தரப் படுத்தியும் தரப்படுத்தல் முறையைவேறு பல வழி

களிலும் உபயோகித்தும் வருகின்றார்கள்.

இம் முறைகள் எமது நாட்டு இளம் சந்ததியினரிடையே இனரீதியான பகமைகளை உருவாக்குவதற்கே உதவி செய்கின்றன. இதற்கு மாறாக வேலை இன்மை தோன்றுவதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களை இளைஞர்கள் தெரிந்து கொள்வதும் அவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கான வழிமுறைகளில் ஈடுபடுவதும் தான் வேலை இன்மையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோர் முன்னுள்ள பிரதான கடமையாகும்.

வேலை இன்மையென்ற பிரச்சனை தனியாக படித்த இளைஞர்களை மட்டும் உள்ளடக்கிய பிரச்சனையல்ல, இது நாம் முன்பு கூறியதுபோல சாதாரண மக்களை பெரிதும் பாதிக்கின்ற பிரச்சனையாகும். எனவே இளைஞர்கள் தனித்து நின்றோ அல்லது வேலை இன்மையென்ற பிரச்சனைக்கு மட்டும் தீர்வுகாண முயற்சிகளை எடுப்பதிலோ இப்பிரச்சனையை தீர்த்துவிட முடியாது. இந்நாட்டிலுள்ள சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் அனைவரையும் எதிர் நோக்கியுள்ள சகல பிரச்சனைகளையும் தீர்ப்பதற்கான ஒரு பொதுப் பாதையில் இளைஞர்கள் இணைவதன் மூலமாகவே இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முடியும்.

ஒவ்வொரு சமயலறைப் பெண்ணும் அரசாரும் திறமையை பெறவேண்டும்.

— லெனின்

ஏமாறமாட்டோம் நாம்...

பட்டம் பல
பெற்றவர்கள்
பேரவைக்குச் சென்று
தம் வர்க்கமதைக்
காக்கின்ற
சட்டம்பல செய்து
சொகுசாக வாழ்கின்ற
வேளைதனில்
உண்பதற்கு நாங்கள்
அரிசி, மா
சீனி...
எதுவுமேயின்றி...
புண்ணாக்கு, பறள்மா...
புல், புல்பூண்டு
அத்தனையுமுண்டு
இறுதியாய்...
உண்பதற்கு எதுவுமின்றி
உடல்சோர்ந்து எலும்பாகி
உயிரதனை இழக்கின்ற
நிலைமைதனை
அடைந்த பின்னும்...
இனியும் நாம் —
— அவர்கள் எம்மை...
மாநி மாறி ஆள்வதற்கு
எங்களுக்குள் சண்டைசெய்து
ஓட்டுக்கள் போட்டவரை
பேரவைக் கனுப்புகின்ற
ஏமாற்று விளையாட்டில்
ஏமாற மாட்டோம் நாம்.

— பாமரன்

ஐயாயிரம்

மாட்டிலும் வேகமாக
மண் கிழறிப் பொன்னெடுத்து
எண்ணாமல் அளிக்குமேழை
ஐயா... சாமி...
அரை ரூபா கூடத்தாங்க —
— என்றால்
ஐயோ! போடா...!
முழுநட்டம் இதால...
நான்பட்ட கஷ்டம்
நீயறிவாயோ? —
இந்தா இவளவுதான்!
என்று —
கலைத்துவிட்டு...
அவனைக் கடந்து சென்று
கோவில் கட்ட நிதியென்று
ஐயாயிரம் அழித்திட்டார்
ஐயா...! ஐயோ!

— சந்திரன்

★ அமெரிக்கா உலகம் முழுவதும் 7000 இராணுவத்தளங்களை வைத்துள்ளது. எண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு அங்கு ஏற்படுவதற்கும், அதன்மூலம் அமெரிக்கத் தொழிலாளர் வேலை இழப்பதற்கும் இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

சரித்திரப் பேச்சு...?

எதிர்வரும் யூன் மாதம் 13ம் திகதி பிரித்தானியப் பிரபுக்கள் சபையில் தற்போதைய முடிக்குரிய இளவரசர் சாள்ஸ் தனது கன்னிப் பேச்சை நிகழ்த்த இருக்கிறார். இப்பேச்சு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றென பிரித்தானியப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. ஆனால் பேச்சின் தலைப்பு என்ன தெரியுமா? “விளையாட்டும் ஓய்வும்” என்பதாகும். பிரித்தானிய ஆளும் வர்க்கத்துக்கும், உழைக்கும் வெகுஜனங்களுக்குமுள்ள இடைவெளி இது.

அட்டன் நகரில்

'தாயக' அறிமுகமும் — விமர்சனமும்

— மகாவலி —

கடந்த 19-ம் திகதி 'தாயகம்' அறிமுக விழா அட்டன் டிக்கோயா நகரசபை மண்டபத்தில், அட்டன் கலை இலக்கிய வட்டத்தினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவுக்கு அட்டன் ஹைலண்ட்ஸ் கல்லூரி அசிபர் திரு. திருச்செந்தூரன் தலைமை தாங்கினார்.

திரு திருச்செந்தூரன் தனது தலைமையுரையில் கலை இலக்கியங்களை சமுதாயப் பணிபற்றி விளக்கிக் கூறினார். கலை இலக்கியங்கள் சமுதாயத்தின் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி 'தாயகம்' போன்ற பத்திரிகைகள் இன்றைய சமுதாயத் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியும் என்றும் கூறினார். தாயகத்தின் முதல் இதழ் பெருந்தாக்கத்துடனும், சமுதாயப் பிரஞ்ஞையுடனும் வெளிவந்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது அதற்கு ஒரு மகத்தான எதிர்காலம் உள்ளது என்பதை ஊகிக்க முடிகிறது என்றும் கூறினார். ஆனால் தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்

லட்சியத்தை அடையும் பாதை நீண்டது, வளைவு சுளிவுகள் உள்ளது மட்டுமல்ல பல இடர் பாடுகளையும் கடந்தால்தான் இறுதி இலட்சியத்தை அடைய முடியும் என்றும் கூறினார்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக பேராசன வளாக விரிவுரையாளர் கலாநிதி சண்முகதாஸ் தமது உரையில் தாயகத்தின் முதல் இதழில் வெளியாகி இருந்த கதை, கட்டுரைகளை விரிவாக விமர்சனம் செய்தார். கலை இலக்கியங்கள் எப்போதும் சமுதாயத் தேவைகளையொட்டியே உருவம் பெற்றன என்று கூறிய அவர் இதை விளக்க ஆதி கிரேக்க சிற்பங்கள் படை வீரர்களைச் சித்தரிப்பதையும், நிலமாவிய சமுதாயத்தில் பாடப்பட்ட காவியங்கள் யாவும் அரசனையோ நினைவுடைமை யாளர்களையோ காவிய நாயகனாக கொண்டிருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டுக்களாகச் சுட்டிக் காட்டினார். இலக்கியம் சமுதாயப் பண்பு கொண்டது மட்டுமாக அன்றி சமுதாயப் பணி கொண்டதாவும் இருக்கவேண்டும் என்று விபரித்த

துக் கூறினார். 'நந்தினியின்' ஒரு வறிய குடும்பத்தின் ஒரு நாள் பொழுது' என்ற சிறு கதையை வாசிக்கும் போது சிறு கதை மன்னன் என்று அழைக்கப்படும் புதுமைப் பித்தனின் 'ஒரு நாள் கழிந்தது' என்ற கதை ஞாபகத்தாக்கு வருகிறது. அன்றைய பொழுதை கழிப்பதற்கு கஷ்டப்படும் ஒரு ஏழையின் வாழ்வில் ஏற்படும் மாறுதல்களைத் தமக்கே உரிய பாணியில் புதுமைப்பித்தன் இக்கதையில் விபரித்துள்ளார். ஆனால் கதை முடிவில் ஒரு வித வெறுமையும் நம்பிக்கை வரட்சியும்தான் எஞ்சி நிற்கின்றன வாழ்க்கையில் கீழ் மட்டங்களில் உள்ளவர்களின் அவலங்களை மட்டுமே புதுமைப்பித்தன் சித்தரித்தாரே ஒழிய அவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டலோ அவர்களை ஊக்குவிக்கவோ அவர் முயலவில்லை. ஏறக்குறைய அதே கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கும் நந்தினியின் கதை வறிய குடும்பத்தின் நிலையை எடுத்துக் காட்டுவதாக மட்டுமல்லாமல் அவர்களை ஊக்குவிப்பதாகவும் தட்டி எழுப்புவதாகவும் அமைந்துள்ளது. புதுமைப்பித்தன் மக்களின் பண்புகளை சித்தரித்தார்; மக்கள் பணியை புறக்கணித்தார் நந்தினியின் கதையோ மக்கள் பண்பும் மக்கள் பணியும் உடையதாகக் கொண்டு ஒரு சிறந்த கதையாகத் திகழ்கிறது.

'என். கே. ரகுநாதன் எழுதிய 'போர்வை' என்ற கதை புராண சம்பவமொன்றை யுதிய முறையில் அணுகியுள்ளது. புரா

ணக் கதைகளுக்கு புத்துயிர் அளித்து சிறு கதை இலக்கியங்களாக மக்களிடையே தவழவிட்ட பெருமை கூட புதுமைப் பித்தனையே சாரும். 'சாப விமோசனம்' 'அகலைய' கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும், போன்ற சிறந்த கதைகளில் இவ்வத்தியை முதன் முறையாகக் கையாண்டவர் புதுமைப் பித்தனே. இவற்றிலும் கூட என்னி நகையாடலும் குதர்க்கமும் தான் மேலோங்கி நிற்கின்றன. ஆனால் என். கே. ரகுநாதன் அரச குலத்தாரிடையே தம் வர்க்க நலன் பேணுவதற்காக நடைபெற்ற சதிசூழையும் கழுத்தறுப்புக்களையும் தமது கதையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். மிகத்திறமையாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்தக்கதையில் எவ்வாறு ஆளும் வர்க்கம் தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள பல சூட்சுமங்கள் செய்கிறது, செய்யும் என்பதை கலையழகுடன் செவ்வனே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இங்கே புராணக்கதை இன்றைய சமுதாய பணியில் ஈடுபடுவதைக் காண்கின்றோம்.

அடுத்ததாகப் பேசிய சட்ட தரணி சச்சிதானந்தம் ரகுநாதனின் கதையைக் குறிப்பிட்டு துரோணச்சாரியார் எவ்வாறு ஏகலைவனின் கட்டை விரலை வெட்டுவீத்தாரோ அதேபோல ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவைக் கைப்பற்றியபோது தஞ்சையில் வாழ்ந்த மிகச் சிறந்த நெசவாளர் ஒரு பகுதியினரின் கட்டை விரல்களை வெட்டி அதன் மூலம் தமது துணிகளுக்கு இருந்த போட்

டிபை தவிர்த்துக் கொண்ட சரித்
திர பூர்வமான உண்மையை
எடுத்துக் கூறினார்.

அவர் மேலும் கூறியதாவது
‘யதார்த்த இலக்கியம் படைப்
போன் கொழும்பில் இருந்து
கொண்டு சங்கானையில் நடந்த
போராட்டத்தை சித்தரிக்க முடி
யாது. புத்தி ஜீவிகள் எவ்வளவு
தான் தத்துவார்த்த அறிவு பெற்
றவர்களாக இருந்த போதிலும்
தொழிலாளி வர்க்க பிரச்சனைக
ளையும் போராட்டங்களையும்
மானசீகமாக கற்பனை செய்து
எழுத முடியாது. தொழிலாளர்
களும் போராட்டத்தில் பங்கு
எடுப்பவர்களும் மட்டுமே யதார
த்த இலக்கியம் படைக்க தகுதி
பெற்றவர்கள். பாட்டாளிவர்க்க
இலக்கியங்களை அவ் வர்க்கமே
படைக்க வேண்டும். ‘இஷ்க்ரா’
பத்திரிகையின் சாதனைகளை குறிப்
பிட்டுக் கூறுகையில் லெனின்,
உதிரியாய் இருந்த முற்போக்கா
ளர்களை ஒன்றுபடுத்தியதை முத

கொடூர புருவமும்,
குறிகாட்டும்
ஆயிரம் விரல்களை —
நான் துச்சமாக
அசட்டை செய்கிறேன்
தலைகுனிந்து
ஒரு எருதைப்போல
குழந்தைக்களுக்கு சேவகம்
செய்கின்றேன்.

— லூசன்

லாவது சாதனையாகவும் இரண்டு
ஆண்டுகளுள் 10,000 தொழிலா
ளர்கள் அப்பத்திரிகையில் எழுதி
யதை இரண்டாவது சாதனையா
கவும் குறிப்பிட்டார். நூறு, ஆயி
ரம் அல்ல, பத்தாயிரம் தொழி
லாளர்கள் ‘‘இஷ்க்ரா’’ விற்கு
எழுதினார்கள் என்றால் தொழி
லாளர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டால்
எவ்வளவு தூரம் செயலாற்று
வார்கள் என்பதையே காட்டுகி
றது. தொழிலாளர் — விவசாயி
கள் பிரச்சனைபற்றி அவ் வர்க்கங்
களை சேர்ந்தவர்களே படைக்கும்
கலை இலக்கியங்களில்தான்
ஊனும், உயிரும் கொண்டவை
யாய் யதார்த்தமாக இருக்க முடி
யும். தொழிலாளி—விவசாயிகளி
னால் இலக்கியம் படைக்க முடி
யாதென்பது முதலாளித்தவ
வாதிகளின் வாதம். ஆனால் தொ
ழிலாளர்கள் இலக்கியம் படைப்
பதற்கு சந்தர்ப்பங்களை யார்
அமைத்துக் கொடுத்தார்கள்?
தொழிலாள—விவசாயிகளுக்குச்
சந்தர்ப்பமளித்து அவர்களை இல
க்கியம் சமைக்க ஊக்குவிப்பதே
‘தாயக’ த்தின் முக்கிய பணி;
‘தாயகம் தடம் புரளாமல் இருப்
பதற்கு உத்தரவாதமும் அதுவே
என்றார்.

தாயகம் வெளிவருகையில்
உள்ள கஷ்டங்களையும், இடர்பா
டுகளையும், தடைகளையும் சக்தி
வேலன் அடுத்ததாக விவரித்தார்
அவர் மேலும் கூறியதாவது:
‘‘தாயகம் பெரும் எழுந்தாளர்க
ளாலோ அல்லது பெரும் புள்ளிக
ளாலோ உருவாக்கப்பட வில்லை

சாமல் னியர்களால், கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களால் நடத்தப்படும் ஒன்று இதற்கு கிராமப் புறத்திலுள்ள வறிய விவசாயிகள், யேறு பல தொழில் செய்வோர் ஆகியோரது பண உதவியுடன் அச்சகங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் தமது ஓய்வு நேரத்தில் உவந்து அளிக்கும் உழைப்பையும் கொண்டே தாய வெளிவருகிறது. தாயகத்தைப் பற்றிய விமர்சனங்களின் மூலம் தாம் மேற்கொண்ட பணியை மேலும் திறம்படச் செய்யலாமென்று அதன் ஆசிரியர் குழு நம்புகிறது. இவ் விமர்சனங்கள் இதில் ஈடுபட்டுள்ள விமர்சகர்களிடமிருந்தும் எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும் மட்டுமல்லாமல் சாமான்ய மானவர்களிடமிருந்தும் தொழிலாள—விவசாய மக்களிடம் இருந்தும் வருவதன் மூலம் தாயகம் மேலும் சிறப்படையும் என நம்புகிறோம்.

திரு. முத்துலிங்கம் பேசுகையில் இராமாயணத்தில் வரும் ஒரு நிகழ்ச்சியை குறிப்பிட்டார். இராமன்மேல் காமமுற்ற சூர்ப்பனகை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சீதை உருவத்தில் தோன்றினாள். இரண்டு சீதைகளைக் கண்ட இராமன் மலைத்துப் போனான் இதில் உண்மையான சீதைப் பிராட்டியார்? இதைப்போலவே இன்று நம் நாட்டிற் பல 'சூர்ப்பனகை'கள் இலக்கிய வேஷம் போட்டு மக்களை குழப்பியடித்துள்ளார்கள். ஆனால் உண்மையான இலக்கியங்களை மக்கள் அறிவார்கள்.

இதே போன்று சோஷலிசத்திலும் ஓர் மயக்க நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஒரு சாரர் ஜனநாயக சோஷலிசமும் மறு சாரர் சோஷலிச ஜனநாயகமும் இன்னும் சிற்சிலர் வேறு சில சோஷலிச ரகங்களை போதிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று பசியினால் அல்லற்படும் மக்கள் உண்மையான சோஷலிசம் என்ன என்பதை அறியத்தான் போகிறார்கள். எனவே உண்மையான மக்கள் ஜனநாயகத்தை வென்றெடுப்பதற்கு சில இலக்கியம் தாயகத்தின் ஊடாகத் தனது பணியை ஆற்றும் என நம்புகிறோம் என்றார்.

கூட்டத்தில் இறுதியாகப் பேசியடாக்டர் தம்பிராஜா கலை இலக்கியங்கள் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையை பிரதிபலிப்பதாக மட்டுமல்லாமல் இன்றைய சமுதாயத்தின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வையும் கோடிட்டுக் காட்டுபவையாக அமைய வேண்டும் என்று கூறினார். மேலும் அவர் தாயகத்தைப் பற்றி பேசுகையில் 'என்று ஓர் எழுத்தாளன் தனது சமுதாயக் கடமைகளை எழுத்தினால் மட்டும் செய்யப் போகிறேன் என்று முன்வருகிறானே அன்றே அவனது சரிவு ஆரம்பமாகிவிட்டது என்று கூறவேண்டும். இவர்கள் 'எழுத்தாள பிரமுகர்களாய்' 'பெரிய மனிதர்களாய்' 'கௌரவ மானவர்களாய்' மாறி முதலில் முற்போக்குச் செயலிலிருந்தும் பிறகு

கொள்கையிலிருந்தும் விலகிச் செல்வதை பல முறை இந்நாட்டில் நாம் அவதானித்துள்ளோம். இந் நிலைக்கு மாற்று என்ன? சமுதாய பிரக்ஞை உடைய ஏனையவர்களைப் போலவே ஒரு எழுத்தாளன் தனது கடமையை இயக்க ரீதியாக சமுதாயத்திற்கு ஆற்ற வேண்டும். அதன் முன்னரே அவன் எழுத்தையும் சமுதாய மாற்றத்திற்கான ஓர் ஆயுதமாகப் பாவிக்கவேண்டும். நேரடியாக சமுதாயத்திற்குத் தாம் ஆற்றும் சேவை முதன்மையானது. எழுத்தின்மூலம் தாம் ஆற்றும் சேவை இரண்டாம் பட்சமானது என்று கொள்கை வகுத்

துக்கொண்டால் எழுத்தாளர்கள் சிரழிந்து போவதற்கு இடம் இருக்காது. இப்பணியை தாயகம் செய்யும் என்று நம்பலாம்”.

ஏராளமானோர் கலந்து கொண்ட இத்தகைய இலக்கிய விழா அட்டன் நகரத்திக்கு புதிய தொன்று. இலக்கியத்தரம் மிகுந்த பேச்சுக்கள் மிகவும் நயமான முறையில் பல பேச்சாளர்களால் வழங்கப்பட்டன. பொதுவாகக் கூறினால் நல்ல உயர்ந்த கருத்துகளும் விமர்சனங்களும் பரிமாறப்பட்ட ஒரு சிறந்த விருந்தாக தாயக அறிமுக விழா அமைந்தது.

✱

✱

✱

நீண்ட மயிர் வளர்த்து...?

இன்றுவரும் விடிவெமக்கு
நாளே வரும் என்று வாழ்வில்
ஏங்கித் தவிக்கின்ற
என் இளம் காளையளே
என்று வரும் விடிவெமக்கு?
துடைப்பம் எட்டாத
இடத்தினை விட்டிங்கே
தூசி அகன்றிடப் போவதில்லை
நாங்கள்
நீண்ட சடை வளர்த்து
காதோரம் மீசை விட்டு
வீதியிலே அலைந்து
வீண்பொழுது போக்குவதால்
வாழ்வினிலே விடிவெமக்கு
வந்திடுமா!

இருள்குழந்த சூழலில்
விடிவின்றி வாழ்கின்ற
உழைக்கின்ற வர்க்கமுடன்
ஒன்றாக நாமிணைந்து
விடிவதனைத் தடுக்கின்ற
மூன்று பெரும் மலைகள்தனை
முற்றாகக் களைந்தெறியும்
நோக்குடனே ஓய்ந்து
இயக்கமதை முன்னெடுத்து
செல்வோம் நாம்
நிச்சயமாய் வாழ்வில்
விடிவதனைப் பெற்றிடுவோம்.

— பாமரன்

அமெரிக்க — ஐரோப்பிய உறவு சீர்குலைகிறது

— மீ தரன்

நமது நாட்டின் ‘‘தேசிய’’ பத்திரிகைகளும், அனேகமாகச் சகல சஞ்சிகைகளும் மேற்கத்திய நாடுகளில் சுபீட்சம் நிலவுவதாகவும் அவை ஐக்கியமாயிருப்பதாகவும் கூறிக்கொள்ளும் வேளையில் இந்தக் கட்டுரையைப் பிரசுரிக் கின்றோம். மேற்கத்திய நாடுகள் தமது பொது எதிரிக்கு எதிராக ஐக்கியப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைநாம் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். ஆனால் அவற்றிற்கிடையே நிலவும் உட்பூசலை அம்பலப்படுத்துவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் எரிசாம்பலில் இருந்து உலகின் பிரதான வல்லரசாக உருவெடுத்த ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு அதன் செல்வாக்கு இன்றிருப்பதைப்போல அடிமட்டத்தில் என்றுமே இருந்ததில்லை.

மேற்கு ஐரோப்பாவிற்கும் அமெரிக்காவிற்கு மிடையேயான நெருக்கடி வாட்டர் கேற் சம்பவத்திற்கு முன்னரே ஏற்பட்டு

விட்டது. பன்னிரண்டு வருட கால வியட்நாம் யுத்தத்தின் போது ஐரோப்பாவுடனான வாஷிங்டனின் பிணைப்பில் கசப்பேற்பட்டது; ஆபிரிக்கா கிட்டத்தட்ட கைவிடப்பட்டது, ஸ்தின் அமெரிக்கா வெளிப்படையாகவே தனது எதிர்ப்பை காட்டிற்று. எனினும் வாஷிங்டனுக்கும் மாஸ்கோவிற்கு மிடையே உறவு சீரடைந்தது. இது இனிமேலும் இரகசியமான விடயமல்ல. பாரிஸ் பொன், பிரசல்ஸ் அல்லது டோக்கியோவிற்கும் வாஷிங்டனுக்கு மிடையேயான உறவிலும் பார்க்க பலதுறைகளிலும் வாஷிங்டன் — மாஸ்கோ உறவு சிறப்பாகவுள்ளது.

ஒரு காலத்தில் அரிய செல்வமாகக் கருதப்பட்ட அமெரிக்க நாணயமான டாலர் இன்று வேண்டாப் பொருளாக மாறிவிட்டது. பல நூறு கோடி டாலர் முதலீடுகள் கிட்டத்தட்ட சகல ஐரோப்பிய நாணயங்களின் ஸ்திரத்திற்கு எதிரியாகிவிட்டது.

தேசிய நாணயங்களை எவ்வாறு ஒழுங்குபடுத்துவது என்பதில் பிராணசிறகும் அமெரிக்காவிற்கும் இடையே இரு வேறுபட்ட கருத்து நிலவுகிறது. தங்கத்துக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்து உலகின் பிரதான நாணயங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மாற்று வீதத்தை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமென்ப பிரான்ஸ் விரும்புகிறது. ஆனால் அமெரிக்கத் திட்டவல்லுனர்கள் நாணயங்களை இன்றிருப்பது போல 'மிதக்க' விட வேண்டுமென்கின்றனர். அவர்கள் தங்கத்தினமீது தாமது வெறுப்பைத் தெரிவித்துள்ளனர்.

மேற்கு ஐரோப்பாவில் அமெரிக்க நிதிக்கொள்கைகள் தொடர்பாக மட்டும் சந்தேகம் நிலவில்லை, உலக வர்த்தகம் தொடர்பாக வாஷிங்டனின் கருத்துக்களிலும் சந்தேகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

அமெரிக்க ஏற்றுமதிகளுக்கு "நியாயமான பங்கு" கிடைக்க வேண்டுமென அமெரிக்கவர்த்தக நிபுணர்கள் அடிக்கடி கூறுவதை ஐரோப்பியர்கள் மிகுந்த சந்தேகக் கண்ணோடு பார்க்கிறார்கள். 'நியாயமான பங்கு' என்றால் 'விசேட சலுகை' என அவர்கள் கருதுகின்றனர். அமெரிக்கர்களோ பொதுச் சந்தையின் 'பொது விவசாயக் கொள்கை' யினால் தாம் பாதிக்கப்படுவதாக கருதுகின்றனர்.

அமெரிக்கா தனது விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களை அதிகமாக விற்பனை செய்வதன் மூலம் அதிகரித்து வரும் எண்ணெய் இறக்குமதிக்கு ஈடு செய்யலாமென எதிர்பார்க்கின்றது. இதற்காகப் பொதுச் சந்தை உணவு இறக்குமதி மீது விதிக்கும் தடைகளைப் பெருமளவில் குறைக்க வேண்டும் என விரும்புகிறது. அமெரிக்கப் பண்ணைப் பொருட்கள் மீது விதிக்கும் தீர்வைகளிலிருந்து பெறப்படும் பணத்திலிருந்து ஐரோப்பிய விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் மான்யம் முழுவதும் பெறப்படுகின்றது என அமெரிக்கா வாதிடுகின்றது.

பொது விவசாயக் கொள்கையின் பிரதான சிருஷ்டி கர்த்தாவான பிரெஞ்சுக்காரரோ பொ. வி. கொள்கையில் ஏதாவது சீண்டப்பட்டால் முழுச் சந்தையையுமே முறித்து விடுவதாகப் பயமுறுத்துகின்றனர். உள்நாட்டு அரசியலில் விவசாயிகள் ஒரு சக்தி வாய்ந்த நிலையைக் கொண்டுள்ளதாலேயே பிரான்ஸ் இந்த விடயத்தில் ஒரு கண்டிப்பான நிலையை எடுக்கவேண்டியுள்ளது. குறைந்த விலையில் அமெரிக்கப் பண்ணைப் பொருட்கள் உள்ளே வருவதைத் தடை செய்யாதுவிடின் அது தற்கொலைக் கொப்பான செயல்தான் என்பதை எந்த ஒரு பிரான்ஸிய அரசியல்வாதியும் ஒப்புக்கொள்வான்.

முரண்பட்ட வர்த்தகக் கொள்கைகளால் அமெரிக்க வியாபார வர சஞ்சிகை ஒன்று பின்வருமாறு தலையங்கம் தீட்ட வேண்டியதாயிற்று:-

“செலவாணிக் கட்டுப்பாடு, தீர்வை, பங்கீடு ஆகிய சகல பாதுகாப்புக்கருவிகளும், 1930ம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட இணைப்பைப் போல, ஒரு வர்த்தக யுத்தம் வெடிப்பதற்கான கட்டம் வந்து விட்டது என்பதைக் குறிக்கின்றது.”

இந்த முகாமுக்குள் உள்ள அடுத்த முள்தான் வட அத்திலாந்திக் உடன்படிக்கை (நேட்டோ) ஸ்தாபனத்தின் வருங்காலம் பற்றியதும், பொதுவாக இராணுவ வீடயங்களுமாகும். ஐரோப்பிய சகபாடிகள் நேட்டோவின் செவ்வில் கூடியபங்கை ஏற்றுத் தனது செலாவணி வெளியேறுவதை குறைக்க உதவ வேண்டுமென அமெரிக்கா கோருகிறது. ஐரோப்பியர்களோ நேட்டோவிற்கான துருப்புகளில் 80% தாம் கொடுத்து அதற்கான செலவையும் செய்வதாகக் கூறுகின்றனர். மேற்கு ஜேர்மனி இவற்றோடு தனது மண்ணிலுள்ள 220,000 அமெரிக்கப் படைவீனரில் பாதித்தொகையினருக்கும் அவர்களைச் சாந்திருப்போருக்குமான செலவை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

அமெரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்குமிடையேயான பரஸ்பர பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவைக்க

முற்படுவதில் இரு வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. அமெரிக்காவைப் பொறுத்த வரையில் நிதி, வர்த்தகம், ராணுவம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள் யாவும் ஒரேயடியாகத் தீர்த்துக்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்கிறது. ஐரோப்பியர்களோ குறிப்பாக பிரான்ஸ் மூன்று வகைப்பட்ட பிரச்சனைகளும் திட்டவட்டமாக வரையறை செய்யப்பட்டு தனித் தனியே அணுகப்படல் வேண்டும் என்கின்றனர். துருப்புகளைத் திருப்பியழைப்போம் என்று பயமுறுத்தி அமெரிக்கா நிதி வர்த்தகம் ஆகிய விடயங்களுக்குச் சலுகைகளைப் பெற முயலுகின்றது என ஐரோப்பியர்கள் தமது வாதத்திற்குக் காரணம் காட்டுகின்றனர். பிரான்சியப் பத்திரிகைகள் ஏற்க

எமது குறிக்கோள்

“வாட்டர் கேற்” பற்றி மக்களும், காங்கிரஸும் கூச்சலிடுவதை கைவிட்டு விட்டு உலகத்தின் தலைமைப்பதவியை அமெரிக்கா வகிக்கக் கூடியதாக தம்முடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்குமாறு நிக்சன் கூறி இருக்கிறார். அமெரிக்காவை உலகிலேயே மிகப் பெரியபலம் வாய்ந்த இராணுவ பொருளாதார வல்லரசாக திகழச் செய்ய வேண்டும் இதுவே எமது குறிக்கோள்.

னவே வெளிப்படையாக “துருப்புக்கள் மிரட்டல்” என்ற பதத்தை உபயோகிக்கின்றனர்.

இதை ஊஜிதம் செய்வது போலவே சென்ற ஆண்டு மே மாத 4 ந்திகதி ஜனாதிபதி நிக்சன் தனது “உலக நிலைமை” பற்றிய செய்தியில் ஐரோப்பியர்கள் அமெரிக்க ஏற்றுமதிகளுக்கு எதிராக கங்கத் தடைகளை விதித்திருக்கும் அதேவேளையில் அமெரிக்காவிடமிருந்து இராணுவ பாதுகாப்பையும் அரசியல் ஆதரவையும் எதிர்பார்ப்பது யதார்த்த நிலைக்கு உகந்ததல்ல என எச்சரிக்கை விடுத்தார். ஐரோப்பாவின் தற்போதைய நடவடிக்கை பொருளாதார நிதித்துறைகளில் “முட்டுக் கட்டடைக்கும், நிலையான தகராற்றுக்குமே” வழிகோலுமென நிக்சன் கூறினார்.

இதுபோன்ற உணர்ச்சிமிக்க விடயங்களை வெளிப்படுத்துவதில் நிக்சன் தயங்காதற்கு காரணம் உண்டு. ஏற்கனவே, 1973 ஏப்ரல் 23-ம் திகதி நியூயோக்கில் கலாநிதி கீசிங்சர் அசோசியேற்றற் பத்திரிகை நிறுவனத்தின் வருடாந்தக் கூட்டத்தில் உரையாற்றுகையில் அமெரிக்கா “ஒரு புதிய அத்திலாந்திக் பிரகடனத்தை” மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஏற்படுத்தி அவற் கிடையே வளர்ந்து வரும் அரசியல் பொருளாதார, இராணுவ கசப்புத்தன்மைகளை நீக்குவதற்கு விரும்புகின்றது எனத் தெரிவித்

தார். இந்தக் கூட்டணியுள் ‘ஐரோப்பிய கனேடியநாடுகளும் இறுதியில் யப்பானும் இந்த முயற்சியில் நம்மோடு இணைய வேண்டுமெனவும்’ தெரிவித்தார். இந்த முயற்சி கஸ்டமானது என்பதை கீசிங்சர் ஏற்றுக்கொண்டார். முப்பது வருடங்களுக்கு முன் அமெரிக்கா சிஸ்னாபின்னப் பட்டிருந்த ஐரோப்பாவிற்கு ‘உதவ’ முன்வந்தது. இன்று புனரமைக்கப்பட்ட, சக்தி வாய்ந்த, பலம்மிக்க போட்டியாளனை ஐரோப்பாவிடம் ‘ஒத்துழைப்புக்கு’ அழைப்பு விடுகின்றது.

கீசிங்சரின் ஆலோசனைக்கு பிரான்சிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. ஐரோப்பா தனது ‘பிரதேச நலன்களை’ மட்டுமே கவனிக்க வேண்டுமெனவும், வாஷிங்டன் உலக விவகாரங்களில் மேற்கின் சார்பில் பேசவேண்டுமெனவும், கோரப்படுவதை அவர்களால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை

பிரான்சின் கருத்துப்படி திடகாத்திரமான ஒன்பது ஐரோப்பிய நாடுகளும் இரண்டாந்தர நிலையில் நிரந்தரமாகத் திகழ முடியாது. புதிய அத்லாந்திக் பிரகடனம் என்றபோர்வையில் அமெரிக்காவிடம் பெரும் பொறுப்புக்களைக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை.

பிரான்சின் மாலுத் தினசரியான “லே மொண்டே” பின்வருமாறு கூறிற்று:

“அவ்வாறான அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்வதானது மேற்கு ஐரோப்பா தனது வாணிகப் பலவீனத்தை, பொருளாதாரத்தில் சார்ந்திருக்கும் நிலையை முக்கியமற்ற தனது இராணுவ நிலையை ஏற்றுக் கொள்வதோடு அரசியலில் தன்னை அகற்றிவிடுவதற்கும் ஒத்ததாகும். இது தன்னைத்தானே நீண்டகாலத்திற்கு அல்லது நிரந்தரமாகவே நிராகரிப்பதற்கு ஏதுவாகும்.

பிரான்சிய பத்திரிகைகளில் உபயோகிக்கப்பட்டு வரும் வார்த்தைகள் அமெரிக்காவிற்கு பெரும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்து வருகின்றது.

சென்ற ஆண்டு “லே மொண்டே” தனது அனுபந்த மொன்றிற்கு “மணி டிசிங்கே” எனத் தலைப்பிட்டிருந்தது. அதைத் தமிழில் “குரங்குப்பணம்” என்று குறிப்பிட்டலாம். இந்தக் கட்டுரையை எழுதியவர் ரோகர் பேர் நொஸ் என்பவராகும். அவர் குறிப்பிட்டதாவது?

“கடந்த 15 வருடங்களாகத் தம்மிடம் குரங்குப்பணமே தரப்பட்டுள்ளது என ஐரோப்பியரும் ஜப்பானியரும் இறுதியிற் கண்டு பிடித்து விட்டனர். மிருகங்களின் (குரங்குகள்) சாகசங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பணமே குரங்குப் பணமென்பதும்.

கடந்த 15 வருடங்களில் ஜேர்மனியர் 2,200 கோடி டொலர்களையும் யப்பானியர்

1,700 கோடி டொலர்களையும் பிரான்ஸ் 500 கோடி டொலர்களையும் கையிருப்பாகக் சேர்த்தனர். இவையனைத்திற்கும் வட்டியில்லை, பெறுமதியில்லை, விரும்பத்தக்கதுமல்ல. இது ஓர் அதிர்ச்சியானது.

பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஐரோப்பிய நாடுகள் சில “அமைதியாக”த் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றன, இதனூற்றுள் ஒரு பிரபலமான பிரான்சின் பொருளாதார நிபுணர் பிரென்சுக்காரர் ஐரோப்பாவில் நிலவும் மனோநிலையைப் பிரதிபலிக்கின்றனர் எனக் குறிப்பிட்டார்.

உத்தியோக ரீதியாக டாலர் மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்டபின் சென்ற வருடம் மார்ச் மாதம் மேற்கு ஜேர்மனியில் நடாத்தப்பட்ட அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பில் மேற்கு ஜேர்மனிக்கு அமெரிக்கா ஒரு மிக முக்கியமான நாடு எனக் கருதியவர்கள் 47% மட்டுமே. அதற்கு முன்னைய ஆண்டில் அவ்வாறு கருதியவர்கள் 79% ஆக இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. பிரான்டின் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் உத்தியோக பூர்வமான பத்திரிகை “வோர் வாட்ஸ்” பொன் வாஷிங்டன் உறவிலே மாற்றம் ஏற்பட்டு விட்டதாகவும் ஆனால் அது நல்ல மாற்றமில்லையெனக் கூறிற்று. இப்போது மேற்கு ஜேர்மனியில் அமெரிக்க எதிர்ப்புப் பிரச்சாரம் செய்வது ஒரு

நாகரீகமான செய்கையாகச் கருதப்படுவதாக 'நீயூ றெயின் செயிடுங்' கூறுகின்றது. ஜேர்மனியில் அமெரிக்காவின் செல்வாக்கு அதன் நாணயமான டாலரைப் போல மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டதாக 'பிராங் பேட்டர் றண்ட்சா' கூறுகின்றது.

அமெரிக்க ஐரோப்பிய உறவில் இப்போது ஒரு புதிய நெருக்கடியான கட்டம் வந்துவிட்டது. இதுவரை காலமும் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளின் தலைவர்கள் வெளிப்படையாக கண்டனங்களைத் தெரிவிப்பதில் மிக அவதானமாக நடந்து கொண்டனர். மிக அண்மையில் இந்த நிலை மாறிவிட்டது.

போதுச்சந்தை நாடுகள் எண்ணெய் சம்பந்தமாக அரசுநாடுகளுடன் தனியாகப் பேச்சு வாத்தைகளில் ஈடுபடுவது என்ற தீர்மானத்திலே அமெரிக்க உயர்மட்டத்தில் கண்டனங்கள் கிளம்பியுள்ளன.

இந்த வருடம் மார்ச் மாதம் 10-ம் திகதி அமெரிக்க காங்கிரஸின் அங்கத்தவர்களின் மனைவி மாரிடையே உரை நிகழ்த்திய கலாநிதி கீசிங்கர் 'ஐரோப்பாவின் நடவடிக்கைகள் எதிரி நாடுகளின் நடவடிக்கைகளிலும் பாரீக்க அமெரிக்காவிற்கு பெரும் பிரச்சனையைத் தோற்றுவித்துள்ளதாகக் கூறினார். "முதலாவது உலக யுத்தத்தின் பின் ஐரோப்பாவில் பெரும்பாலான நாடுகளில் முழுமையான சட்டரீதியில் அமைந்த அரசாங்கங்கள் இல்லை' யெனவும் தெரிவித்தார். நாடுகளை உலக யுத்தத்திற்கு இட்டுச்

சென்று அழித்தமையினால் ஐரோப்பிய மக்கள் அரசாங்கங்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்காத" தேமேற்கூறுப நிலைக்குக் காரணமெனவும் கீசிங்கர் தெரிவித்தார்

ஐரோப்பிய நிச்சன் மேலும் ஒருபடி சென்று விட்டார். மார்ச் 15-ந் திகதி சிக்காகோவில் வர்த்தக உயர் அதிகாரிகளுக்கிடையே பின்வருமாறு பேசினார்.

"அமெரிக்கா ஐரோப்பாவின் ஒத்துழைப்பை நாடுகிறதே தவிர மோதலையல்ல. ஐரோப்பாவின் பாதுகாப்பிற்கு அமெரிக்காவின் ஆதரவு அவசியம். ஒத்த உழைப்பைத் தராத ஐரோப்பா தனது பாதுகாப்பிற்கு அமெரிக்காவை எதிர்பார்க்க முடியாது.

இத்தோடு அவர் விடவில்லை, ஒத்துழைப்பைத் தரும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும்வரை ஐரோப்பிய நாடுகளின் தலைவர்களுக்கும் எனக்குமிடையே எந்தச் சந்திப்பும் நடைபெறாது என அறிவித்தார்.

வாட்டர் கேற் விவகாரத்திலும் பலவீனமான நடவடிக்கையிலும், எரிபொருள் தட்டுப்பாட்டினாலும் தத்தளிக்கும் அமெரிக்காவிற்கு எதிராக ஐரோப்பா அணி சேருவதைப்போல நெருக்கடியான நிலை வேறு எகவும் இருக்கமுடியாது இந்த உண்மைகளில் இருந்து தெரியவருவது என்னவெனில் அமெரிக்க ஐரோப்பிய ஏகபோக முதலாளிகளிடையே ஏற்பட்டுள்ள முரண்பாடுகள் மேன்மேலும் விரிவடைந்து செல்வதையே காட்டுகின்றது.

ஒரு அதிகாரியின் சரியான பார்வை!

மொழிபெயர்ப்பு: செங்கதிர்

பொலிஸ் படையில் ஒரு துணை ஆணையாளராக கிளேயின் பதவி வகித்து வந்தார். அந்த இலாகாவில் உயர் பதவியை எட்டிப் பிடிப்பதற்கு கிளேயினுக்கு இன்னும் சிறிது காலம் தான் தேவைப்பட்டது.

பார்வைக்கு அவர் அப்படியொன்றும் பெரிய ஆள் அல்ல. “உங்களைப் பார்த்தால் பொலிஸ் அதிகாரி மாதிரியே தெரியவில்லையே!” என்று புதிய மனிதர்கள் கூறும்போது அவருக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். அவர் மிகவும் சுத்தமான மனிதர். நாசுக்கான உடை, பொலிஷ் போடப்பட்ட சப்பாத்துக்கள், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட காலுறைகள், பொருத்தமான மேல் சட்டை, டை முதலியவற்றுடன் அவரைப் பார்க்கும்போது இப்போதுதான் குளித்துவிட்டு வருபவர்போலிருக்கும் அலங்கார விடுதியொன்றுக்கு வாரத்தின்

ஒரு தடவை அவர் போய் வருவதுண்டு. ஆனால் இது அவருக்கு மாத்திரமே தெரிந்த இரகசியம். இதெல்லாம் தாம் ஒரு பொலிஸ் காரர் என்பதை மறைப்பதற்காகத்தான்! சாதாரணப் பொலிஸ்காரராக இருக்க அவர் விரும்பவில்லை.

சிறுவனாக இருக்கும்போது குற்றங்கள் சம்பந்தமான ஏராளமான நூல்களையும், சில கற்பனைக் கதைகளையும், பல வழக்கு விபரங்களையும் அவர் படித்து முடித்திருந்தார். அனேகரைப் போலல்லாமல் எப்போதும் சட்டத்தின்பக்கமாகவே இருந்து வருவது அவருடைய சுபாவம்.

‘ஏழை படும் பாடு’ என்ற கதையில் வரும் ‘ஜாவர்’ பாத்திரம் அவரை விசேஷமாகக் கவர்ந்திருந்தது. ஜாவாரைக் கெடுத்துவிட முடியாது, கற்பாறையைப்போல அவர் உறுதி

கொண்டவர், கடமையின்போக் கிலிருந்து அவரை ஒருபோதும் மாற்றிவிட முடியாது கிளேயின் கருதிவந்தார்.

வாழ்க்கையின் அபிலாஷைகள் அவர் மனதில் உருவாகத் தொடங்கியதும் ஒரு பொலிஸ் உத்தியோகத்தராக அதுவும் விசேச முறையிலான ஒரு பொலீஸ்காரராக வரவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

அவர் தமது அந்த ஆசையைப்பற்றி குடும்பத்தவர்களிடம் கூறியபோது அவர்கள் எள்ளி நகையாடினார்கள். “எங்கள் குடும்பத்தில் பொலிஸ்காரன் ஒருவன் தேவையில்லை” என்றார் அவருடைய சகோதரர். இதைவிட ஐரிஷ் இனத்தவரான தமது தாயார் கூறிய கடுஞ் சொற்கள் அவர் மனதையிகவும் வருத்தியது. “என்று ஒரு பொலீஸ்காரனாக மாறுகின்றாயோ அன்றே இந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறிவிட வேண்டும்” என்றார் அவர்.

ஆனால் இது ஒன்றும் கிளேயினின் எண்ணத்தை அசைத்து விடவில்லை ஜாவர் மனதைப் போல அவர் மனதையும் தாயாரால் கூட மாற்றிவிட முடியவில்லை. என்றாலும் தாயாரின் சொற்கள் அவர் மனதில் மாறாத ஒரு வடுவை ஏற்படுத்திவிட்டது என்பது என்னவோ உண்மைதான்.

பொலிஸ்காரராய் இருப்பதில் அவருக்கு கொள்ளை மகிழ்ச்சி.

என்றாலும் அடிக்கடி மனதில் ஏற்படும் ஒருவித வெட்கத்தை அவரால் தடுத்துவிட முடியவில்லை. இதனால் புதிய மனிதர்களுடன் அறிமுகமாகும்போது அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோவென்று அவர் அங்கலாய்ப்பதுண்டு.

பொலீஸ்படையில் சேர்ந்ததின் பின்னர் முன்னேற்றத்துக்கான எல்லா சந்தர்ப்பங்களை யுமே அவர் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறியதில்லை. சட்டப்படிப்புக்காக ஓய்வு நேரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். கம்பனிச் சட்டங்கள் பற்றிக் கவனம் செலுத்தினார். வர்த்தகவியலில் பட்டம்பெற முயற்சி செய்தார். இவைகளையெல்லாம் பூர்த்தி செய்து கொண்டதின் பின்னர் கம்பனி விவகாரங்கள் சம்பந்தமான பொலிஸ் பிரிவு ஒன்றின் தலைமைப் பதவியொன்று அவருக்குக் கிடைத்தது. இதில் அவருக்குப் பரம திருப்தி. ஏனென்றால், வர்த்தகத்துறையிலுள்ள அநேகரோடும் இதனால் அவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. சமூகத்தில் செல்வாக்குள்ளவர்களும், பசையுள்ளவர்களும் கனமான ‘கனவாஷ்’களோடெல்லாம் கலந்து பழகும் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. தம்மைவிட உயர்ந்த அந்தஸ்திலுள்ளவர்கள் தன்னுடன் சமமாகப் பழகியது அவருக்கு வேறு எதையும் விட அதிக திருப்தியளிப்பதாய் இருந்தது. அவர் பொலிஸ் அதிகாரி என்பதால் வர்த்தகப்

பிரமுகர்கள் கஷ்டங்கள் எதையும் எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்படவில்லை உண்மையில் சொல்லப்போனால் அவர்கள் அந்தப் பதவியை மிகவும் கௌரவமாக மதித்தார்கள். 'சார்ஜன்ட் கிளேயின்' நீங்கள் மிகவும் சக்திவாய்ந்த மனிதர், அரசாங்க அதிகாரம் உங்களிடமிருக்கின்றது. அத்துடன் இத்துறையில் விசேஷ அறிவும் உங்களுக்கிருக்கிருக்கிறது" என்று அவர்கள் புகழ்வார்கள்.

இதை அவர் எப்பொழுதுமே மறந்தது கிடையாது!

இந்தப் பொலிஸ் பிரிவில் இருந்த காலத்தில் சட்ட அமுல் பற்றிய அவரது அறிவு அதிக சீர்திருத்தமுற்றது.

ஒரு தினம் மேசையில் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது தமது மனைவியிடம் கிளேயின் கூறினார். "எல்லாமே கறுப்பும் வெள்ளையுமாக இருப்பதில்லை. ஜாவர் கூட இறுதியில் இதை உணர்ந்து கொண்டார். சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதென்பது ஒரு கலை. அதுவும் ஒரு நுட்பமான கலை. பொது மக்களுக்குப் பொலீசாரைப் பிடிக்காது. ஆனால் பொலீஸ் படைகட்டாயம் தேவைப்படுகிறது. இது அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆனால் ஒழுங்குமுறைகளை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. ஒழுங்குமுறைகளை செயல்படுத்தும் மனிதர்களையும் அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். பொலிஸ் அதி

காரிகள் பாடசாலை ஆசிரியர்களைப் போன்றவர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். வித்தியாசம் என்னவென்றால், எங்களுடைய மாணவர்கள் வளர்ந்த மனிதர்கள். வாழ்க்கையைப் பற்றிய இவர்களின் கருத்துக்கள் முதிர்ச்சியடைந்திருக்கும். இதனால்த்தான் சில வேலைகளில் பலாத்காரம் தேவைப்படுகின்றது. "அன்பின் காரணமாக சிலவேலைகளில் கொடுமையாக நடந்து கொள்ள நேர்வதுண்டு" என்று சொல்வதைப் போல பலாத்காரம் சில வேலைகளில் அத்தியாவசியமாகின்றது... நீ என்ன நினைக்கின்றாய்...!"

இதைப்பற்றியெல்லாம் ஆழமாக சிந்திக்கும் நிலையில் அவரது மனைவி இல்லை. அவரை ஒரு நல்ல கணவராக அவள் கருதினாள். அவருடனிருப்பது அவளுக்கு பாதுகாப்பு என்றும் நினைத்தாள். அவளுடைய நண்பர்களெல்லாம் மற்ற பொலிஸ் காரர்களின் மனைவிமார்கள் தாம். இது நல்லதொரு சமூக அமைப்பாக அவள் கருதினாள். தமது நேரத்தைப் பிள்ளைகளைப் பேணுவதிலும், பெண்கள் சஞ்சிகைகளைப் படிப்பதிலும் அவள் செலவழித்தாள்.

"ஆமாம், அந்த ஜாவர் பற்றிய புத்தகத்தை நான் படித்ததே இல்லை" என்று அவள் கணவரிடம் கூறினாள்.

கிளேயின் தமது மனைவியை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். ஏதோ

கடுமையான வார்த்தைகளைக் கூற அவரது வாய் துடித்தது.

ஆனால் அவர் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார்.

இந்த 'பிஸினஸி'ல் அவர் தனியாகவே ஈடுபட்டிருந்ததை அவர் உணர்ந்திருந்தார். அதனால் தம் மனைவியிடம் தொடர்ந்து பேசுவதன் மூலம் தமது குரலை தாமே கேட்டுக்கொள்வதில் தீருப்தி கண்டார். இந்த முறையில் தமது சிந்தனைகளை வசதியாக அவரால் பரிசீலித்துக் கொள்ள முடிந்தது.

“அந்த புஸ்தகத்தை ஒரு நாளைக்கு படித்துப்பார். அந்தக் கதை உனக்கு நன்றாய் பிடிக்கும். நான் சிறுவனாக இருந்த போது அதைப் படித்தேன் ஒரு பொலிஸ்காரன், மற்றவர்களுக்கு படிப்பிக்கவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு முன் மாதிரி காட்டவேண்டும். உனக்குத்தெரியுமா, இந்த மோசடி சம்பவங்களில் மாட்டிக்கொண்ட அநேகரை நான் சிறைக்கு அனுப்பியிருக்கமுடியும். நல்ல காலம், மனித இயல்புகளை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இவர்களில் அனேகர் சிக்கலான நிலைமையொன்று ஏற்படும்வரை தனியாகவே தொழிலைச் செய்கிறார்கள். பிறகு திக்குமுக்காடிப் போகிறார்கள். ஒன்றில் தலைமறைவாக செயல்படத் தொடங்குகிறார்கள், இன்றேல், நல்ல காலம் வரும் என்ற நம்பிக்கையில் காரியங்களை வேறு வழியில்

திருப்புகிறார்கள். இத்லே எனது அந்தஸ்து தனித்துவமாக இருப்பதால், பலரோடும் தொடர்பு உள்ள பதவியென்பதால், இவர்கள் தமது தொழில்களை இடையூறில்லாமல் செய்வதற்கு பல தடவைகளிலும் பாலம் அமைத்துக் கொடுக்க என்னால் முடிந்துள்ளது.....”

கிளேயின் தமது யோசனைகளை வாய்விட்டு பேசுவார் என்பது அவருடைய மனைவிக்கு தெரியும். நீதிமன்றத்தில் இருப்பது போல் மிகவும் கவனமாக அவர் பேசுவார். ஆனால் அவரது இந்தப் பேச்சுக்களை கவனமாக அவதானித்தால் அவர் தமது செயல்களுக்கெல்லாம் நியாயம் கற்பிக்க முனைந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது புலனாகும். உண்மை என்னவென்றால் கிளேயின் ஏதோ ஒப்பந்தங்களின்மீதுதான் மற்றவர்களுக்கு உதவி புரிந்து வந்தார். ஒரு சார்ஜன்டின் சம்பளத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாத வகையில் அவரது வீட்டில் ஓரளவுக்கு வசதிகள் இருந்தன. ஒருநாள் அவர் வேலைக்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்த போது விஷயம் வெளிவந்து விட்டது. “உன் அம்மா, சமீப காலமாக எங்களுக்கு மனமுவந்து தாராளமாக உதவ ஆரம்பித்திருக்கிறார் என்று உன் தோழிகளிடம் சொல்வது நல்லது, ஏனென்றால் தொழில் விஷயத்தில் சிறு பொருமைகள் தலைதாக்குவது பற்றி நாம் கவனமாக இருக்க

வேண்டும். நான் சொல்வது உனக்குப் புரிகின்றதா?" என்று மனைவியிடம் கேட்டார் அவர்;

அவளுக்கு கிளேயின் என்ன அர்த்தத்தில் பேசினார் என்று விளங்கவில்லை. ஆனால் அவர் சொன்னதன்படியே அவளும் நடந்து கொண்டாள். ஆனால் போகப் போக அவளுக்கும் எல்லாம் புரியத் தொடங்கியது.

கிளேயின் உத்தியோகத்தில் சிறப்பாக முன்னேறி வந்தார்; சிலசமயங்களில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கொன்றை நடத்துவதற்காக சந்தர்ப்பமும் அவருக்கு கிடைப்பதுண்டு. அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றத்தில் அவர் எல்லோரதுகவனத்தையும் ஈர்க்கும் வகையில் செயல்படுவார் நீதிமன்றத்துக்கு வருமுன் வீட்டிலேயே நன்றாகத் தயார் செய்துகொண்டே வருவார். ஒரு வேட்டைக்காரனைப் போல பல வீனர்களைத் துரத்திப் பிடிப்பதிலும், ஆட்சி அதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதிலும், அவர் சூரர்.

ஒழுங்காக அமைந்த ஒரு சமூகம்தான் மகிழ்ச்சியான சமூகமாக விளங்க முடியும் என்று யாரோ கிரேக்க தத்துவஞானி ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். இந்த கிரேக்க ஞானிகள் தமது அடிமைகளின் உழைப்பினாலும், வியர்வையினாலும்தான் வாழ்க்கை நடத்தினார்கள் என்ற விஷயம் வெளிவந்ததே கிடையாது. கிளேயினைப் பொறுத்த வரையில் இவை பற்றியெல்லாம் கிஞ்சிற்றும் கவலை கிடையாது.

துணை ஆணையாளராக கிளேயின் நியமிக்கப்பட்ட மறுதினம் மகாநாடு ஒன்றில் அவரும் கலந்து கொள்ள அழைக்கப்பட்டிருந்தார். நகருக்கு அப்பால் ஓர் இரண்டேக்கர் நிலத்தில் அமைந்திருந்த ஒரு பழைய கட்டிடத்தில் இந்த மகாநாடு நடைபெற்றது. எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் சேர்ந்த பொலிஸ் பிரதிநிதிகள் இந்த மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்கள். கிளேயின் தமது ராஜ்ஜியத்தின் சார்பில் கலந்து கொண்டார். அந்த ராஜ்ஜியத்தின் பிரதிநிதியாக அவர் தனியாக கலந்து கொண்டது இதுவே முதல்தடவை. இந்த வகையில் சற்று அதிகமாகவே அவர் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார். மகாநாட்டின் விசேஷத்தன்மையைப் பொறுத்தும் அவருக்குப் பெருமை.

சமஷ்டி அட்டோர்னி ஜெனரல் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இருந்தமையாலும், ஆலோசிக்கப்படவிருந்த விஷயம் "உள்நாட்டு குழப்பம்" என்று பொதுவாக தலைப்பிடப்பட்டிருந்தமையாலும் அது அரசியல் மகாநாடாகத்தானிருக்கும் என்று அவர் முன்கூட்டியே உணர்ந்துகொண்டார்.

அவுஸ்திரேலிய பாதுகாப்பு உளவு ஸ்தாபனத்தின் துணைத் தலைவர் மாநாட்டில் உரைநிகழ்த்தினார். இந்த ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி கிளேயினுக்கு நன்கு தெரியும் ஏனென்றால் பதவி உயர்வுகளின்போது இந்த விசேஷப் பிரிவிலும் கூட சிறிது காலம்

அவர் பணியாற்றி யிருந்தார். ஆனால் இதிலிருந்த காலத்தில் அந்த வேலையை அவ்வளவாக அவர் விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் தீவிரவாத மாணவர்கள், விரக்தியுற்ற மனிதர்கள், சமூக விரோதிகள் போன்றவர்களைத் தான் வேட்டையாட வேண்டியிருந்தது. இவர்களில் பலரும் சிலசமயங்களில் சிக்கிக்கொண்டார்கள், பின் விடுதலையாகிப் போனார்கள் இந்த விசேஷப் பிரிவில் கடமையாற்றும் போது தான் ஒரு பெரிய தவறை அவர் செய்ய நேர்ந்தது.

சக பொலிஸ்காரரிடம் ஒரு போதும் எதையும் நம்பிக்கையுடன் ஒப்படைப்பது கிளேயினின் வழக்கமல்ல. இவர்கள் ஒருவரையும் அவர் நம்புவதில்லை. இதுபற்றி அவர் சில சமயங்களில் யோசிப்பதும் உண்டு, “இவர்கள் குற்றவாளிகளைப் போன்றவர்கள்தாம்” வீடுடைத்துக் கொள்ளையடிப்பதில் பேர் போன ஒருவனைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தபோது அவன் சொன்ன சில வார்த்தைகள் அவருக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்தன. “மீண்டும் என் சகபாடிகளோடு சேர்ந்துகொண்டுவிட்டேன். — யூனிபோம் அணிந்த குற்றவாளிகளான எனது சகபாடிகள் என்று அவன் கூறியிருந்தான்.

விசேஷப் பிரிவில் வேலை செய்வது பிடித்திருக்கின்றதா என்று வேறொரு பொலிஸ் அதி

காரி கேட்டபோதுதான் அந்தத் தவறு நேர்ந்தது. “அவ்வளவாக இல்லை, அதில் பெரிதாக ஒன்றுமில்லை” என்று கிளேயின் பதிலளித்திருந்தார். இதைப் பலவாறாக வியாக்கியானம் செய்திருக்க முடியும். ஆனால் அந்தச் சக பொலிஸ் அதிகாரி சரியான அர்த்தத்துடன் அதனை வியாக்கியானம் செய்தார். “கிளேயின் நீர் ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டு விட்டீர், கூடிய விரைவில் இது விருந்து வெளியேறிவிடுவீர் என்பதில் சந்தேகமில்லை” என்றார் அந்த சக பொலிஸ் அதிகாரி.

மகாநாட்டில் ஏ.எஸ்.ஐ.ஓ. துணை தலைவர் தொடர்ந்து பேசலானார்.” கனவான்களே, நமது சமூகத்தில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுவரும் பாரதூரமான வன்முறைச் சம்பவங்கள் பற்றி பொதுவாக விவாதிக்கவும் கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்ளவும் இங்கு கூடியிருக்கிறீர்கள். குற்றச் செயல்கள் போன்ற சாதாரண வன்முறைச் சம்பவங்களை நாம் இங்கு குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் சமூக அமைப்புக்குள் தோன்றியுள்ள வன்முறைகளையே நாம் குறிப்பிடுகிறோம். இவைகளை உடன் தடுத்து நிறுத்தாதுபோனால் நமது நிறுவனங்கள் யாவற்றுக்குமே ஆபத்து ஏற்பட்டு விடும்”.

குழப்பங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், அரசியல்வாதிகள் அச்சுறுத்தப் பட்ட சம்பவங்கள் குண்டுவிச்சுக்கள் போன்ற பல சம்பவங்களை அவர் சுட்டிக் காட்டி விளக்கினார்.

“கனவான்களே!” அவர் தொடர்ந்து பேசினார். நமது நாட்டில் மாத்திரம் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. உலகம் முழுவதும் இது போன்ற நிலைமை உருவாகி உள்ளது. நாம் நடத்தியுள்ள ஆய்வுகளின்படி உலகம் முழுவதும் நடைபெறும் இச்சம்பவங்கள் ஒரு மத்திய அமைப்பின் மூலம் இயக்கப்படுகின்றது என்பது தெரியவந்துள்ளது. இது மிகவும் பாரதூரமான நிலைமையாகும். ஏனென்றால் வெறும் எதிர்ப்பு என்ற நிலையிலிருந்து திட்டமிட்ட நாசவேலைகள் என்ற அளவுக்கு நிலைமை மாறியுள்ளது. உள்நாட்டுப்போரின் ஆரம்பத்தை நாம் இப்போது அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.....” கிளேயின் மிகவும் கவனமாக இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். இவையாவும் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த விஷயங்கள்; போராடித் தடுக்கவேண்டிய அவசர நிலைமை இது; என்று அவர் நினைக்கலானார்.

சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் சதித் திட்டம் ஒன்றைப்பற்றி பேச்சாளர் விபரங்களுடன் விளக்கலானார். ஏறத்தாழ இரண்டு மணி நேரம் பேசிய பின்னர் அவர் முடிவுக்கு வந்தார்.

“மிகவும் உணர்ச்சிகரமான ஒரு பகுதியில் சிக்கலான விஷயங்களில் நாம் தலையிட்டிருக்கிறோம். மாறுதல்கள் வேண்டும் என்ற அளவில் சமூகத்தில்

அதிருப்தி நிலவுவது உண்மைதான்... .. இதில் தவறு ஒன்றுமில்லை, மாறவேண்டிய அபிவிருத்தியடைய வேண்டிய ஒரு சமுதாயத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். ஆனால் இந்த ஆரோக்கியமான, அவசியமான இயக்கம் நமது அரசின் அடித்தளத்தை நமது ஜனநாயக அமைப்புக்களை நமது சட்டங்களை யெல்லாம் தகர்த்து எறியும் நோக்கத்துக்கும் பயன்படுத்தப்படுமானால், நமது சமூகத்தின் அமைப்பைக் காப்பப்பற்றுவதற்காக நாம் நடவடிக்கையில் இறங்கித்தானாக வேண்டும். இவையெல்லாவற்றிற்கும் பின்னணியாக புத்திசாதுர்யமுள்ள மனிதர்கள் இயங்கி வருகிறார்கள். நாம் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால் இந்த ஆரோக்கியமான எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் எங்கே இருந்து ஆரம்பமாகின்றன. அதாவது இதற்கு பின்னணி ஆசாமிகள் யார் என்பதைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். இது மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் நாம் மேற்கொள்ளும் எதிர் உள்ள நடவடிக்கையாகும். இது மிகக் கஷ்டமான எதிர் உளவுவேலை. ஏனென்றால் இந்தப் போக்சிரிகளின் நடவடிக்கைகள் நமது ஜனநாயக நடைமுறைகளோடு நெருக்கமாக பின்னிப்பிணையப்பட்டுள்ளது. நாம் மிகக் கவனமாகச் செயல்படவேண்டியிருக்கிறது. நாம் காப்பாற்ற முனைந்துள்ள சட்டங்களையே மீறுகின்றோம் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் வைக்கலாகாது...”

இது கிளேயினுக்கு மிகக் கவர்ச்சியாக இருந்தது. ஆம் இது மிக உயர்மட்ட விஷயம் தான். இந்த மகாநாட்டுக்கு நீங்கள் அழைக்கப்பட்டதின் காரணம், நீங்கள் விசேஷ பொலிஸ் தரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சமூக உணர்வு கொண்ட பொலிஸ் அதிகாரிகள். நல்ல சேவைக்கும், நேர்மைக்கும் பேர்போனவர்கள்! வருடம் முழுவதும் நாம் செய்யும் வேலைகளை பரிசீலிக்கும் விதத்தில் இவ்வாறு பல மகாநாடுகளை நாம் நடத்தவிருக்கின்றோம். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் ராஜ்ஜியங்களில் இந்தப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பாய் இருப்பீர்கள். நீங்கள் எம்முடன் நெருங்கிய முறையில் செயல்படுவீர்கள். இந்தப்பணியில் இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு. இரகசியப் பின்னணிகளை கண்டு பிடிப்பது ஒன்று. மற்றது வீதிகளில் ஒழுங்கையும் சட்டத்தையும் பராமரிப்பது. பின்னது உங்கள் தொழில். ஆனால் முன்னதை இதிலிருந்து பிரித்து விடமுடியாது. ஆர்ப்பாட்டங்களை ஊடுருவி செயல் புரியக் கூடிய ஆட்களை நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதில் நாங்களும் உதவி செய்ய முடியும். பல்கலைக்கழகங்கள் போன்றவற்றில் நீங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்..... நமது சட்டங்களையும் ஒழுங்கு விதிகளையும் நிலைநாட்ட முடியும் என்பதை செயலில் காட்ட வேண்டும், இதை ஜனநாயக முறையில் நாம் செய்தாக வேண்டும்.

இது உங்கள் கடமை. இருந்தாலும் அது கடினமாகத்தான் இருக்கும்.....'

அவர் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். கிளேயின் வழமைபோல காரியத்தில் இறங்கினார். பல விஷயங்களைப் படித்தார். புரட்சிவாத பத்திரிகைகள், வெளிநாட்டு பொலிஸ் அறிக்கைகள் போன்றவை வாசித்தார். புரட்சி சம்பந்தமான படங்களைப் போய்ப்பார்த்தார். ஸ்பாட்டிகஸ் என்பவரின் பெயர் அவருக்கு நன்கு நினைவில் நின்றது. ஆர்ப்பாட்டங்களைப் பொலிசார் கையாள்வதை அவர்கண்காணித்தார்.

ஒருநாள் இரவு சாப்பாட்டின்போது, தமது சிந்தனைகளை மனைவியிடம் கிளேயின் கூறலானார்.

“நாங்கள் இப்போது யுத்தத்தில் இறங்கியுள்ளோம் கண்ணே! இருந்தும் இந்தத் தெருவிலுள்ள எவருக்குமே அது தெரியாது. முட்டாள்களின் சுவர்க்கத்தில் நாம் வாழ்கிறோம்.

இந்த யுத்தம் வளர்ந்து மோசமான கட்டத்தை அடையலாம். அயர்லாந்தில் நடந்தது போல இது எப்படி வெடிக்கப் போகிறது என்பதை நீ பார்க்கப் போகிறாய்! ஒரு ராணுவ வீரனாக வருவேன் என்று நான் ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. ஆனால் உண்மையில் நான் அப்படித்தான் இருக்கிறேன் சாதா

ரண பெர்லிஸ் வேலைக்கும் அப் பால் இது சென்று விட்டது. இது ஒரு ராணுவ நடவடிக்கை! இப்பொழுது நானும் ஒரு தளபதி! 20 இலட்சம் பேரைக் கொண்ட இந்த நகரின் முக்கிய தளபதி நான்... (தமது தாயார் இதுபற்றி பெருமைகொள்வார் என்று சொல்ல வாயெடுத்தார் அயர்லாந்து பற்றி தாம் குறிப்பிட்டது ஞாபகம் வந்துவிட்டது) இது மோசமான நிலைக்குப் போய்விடும் என்பது நிச்சயம். எதிரியைக் கண்டு பிடிப்பதுதான் இப்போதுள்ள எனது வேலை...''

கிளேயினுக்கு இலேசாக விசர் தட்டிவிட்டது என்றுதான் அவரது மனைவி நினைத்தாள்.

சேவையில் கிளேயின் தீவிரமாக இறங்கினார். தமது வீட்டில் விசேஷ டெலிபோன் ஒன்று இணைக்கச் செய்தார். நகரில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் எதுவும் நடத்தப்பட்டால், தாமே நேரில் நின்று பொலிஸ் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தார். தாக்குதல் திட்டங்களை வகுத்தார், நிசர்வபடைகளைத் தருவித்தார்.

''இந்தச் சண்டெவிக் கூட்டத்தை விதிகளைவிட்டுத் துரத்தியாகவேண்டும்'' என்று தமது அணித் தலைவரிடம் கூறுவார்.

அவர்களுக்கு பலமாக அடி கொடுக்க வேண்டும், ஆனால் அதை விவேகமாகச் செய்ய வேண்டும். எப்போதுமே அவர்

களை நாம் சூழ்ந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும், தப்பிச் செல்வதற்கு ஒரு வழியும் விட்டு வைக்கலாகாது. உப விதிகளுக்குள் அவர்களைத் துரத்தமுடியுமானால் அதையும் செய்யுங்கள். அப்போது பொதுமக்கள் பார்த்துக்காதுபடி அவர்களை நாம் கவனித்துக்கொள்ளலாம்.''

கூச்சலிட்டு, சப்தம்போடும் அனேக ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் பொலிஸ்நிலையத்துக்கு கொண்டு வரப்படுவதுண்டு. இவர்கள் விசாரணைக் குள்ளாக்கப் படும் போதெல்லாம் அங்கு வராமல் ஒதுங்கியிருப்பதென்று கிளேயின் ஒரு வழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தார். ஒரு நாள் இரவு இப்படியான விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அறையொன்றைக் கடந்துபோக நேர்ந்தது. அந்த அறை திறந்தே கிடந்தது. இறுக்கமான காது சட்டையும் ஸ்வட்டரும் அணிந்திருந்த மிடுக்கான ஓர் இளைஞனை பொலிஸ்காரர் ஒருவர் முஷ்டியால் குத்திக்கொண்டிருந்தார். அந்த இளைஞன் நீண்டமயிர் வளர்த்திருந்தான்... இது கிளேயினுக்கு எப்பொழுதுமே பிடிக்காத ஒன்று...

''குத்துங்கடா வேசை மக்களை! என்னை உங்களால் ஆத்திரம் கொள்ளும்படி செய்யமுடியாது. நான் பிழை எதுவும் செய்துவிடவில்லை. வியட்னாமில் நடைபெறும் சண்டைக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது என் உரிமை... இந்த நாடு

அமெரிக்க ராணுவத் தளமாக மாற்றப்படுவதற்கு எதிராக... கட்டாயமாக ராணுவத்துக்கு ஆள்சேர்க்கப்படுவதற்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது என் உரிமை... எங்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கும்...

கிளேயின் நின்றார். திரும்பி வந்துவிட்டார். இருவில் நின்ற படி அந்த இளைஞனைக் கவனித்தார். அவன் தலையை நிமிர்த்திக் கொண்டு நின்றான்... தன்னைத்தானே பூரணமாகக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். அவன் பயந்துகொண்டிருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

வெளியில் பெருங் கூட்டமொன்று கூடி நின்று கோஷங்களை முழங்கிக் கொண்டிருந்தது. "பாசிஸப் பன்றிகளே!" "முதலாளிவர்க்கத்தின் யூனிபோம் அணிந்த குண்டர்களே!" "உங்களுக்கு முடிவுகாலம் வரப்போகின்றது" "பாசிஸப் பன்றிகளே!" "பெட்டர்சனை விடுதலை செய்" "அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் அதன் ஏவல் நாய்களும் ஒழிக"

கிளேயின் சற்று தயங்கினார். கட்டிடத்தை விட்டு வெளியேற அந்தக் கட்டத்துக்குள் செல்ல அவர் விரும்பவில்லை, தமது அறைக்கே திரும்பிச் சென்றார். அங்கிருந்து அவர்களைக் கவனித்தார். விசாரணைக்குப் படுத்தப்பட்ட பெட்டர்சன் என்ற இளைஞன் காவல் அறைக்கு கொண்டு செல்லப்படுவது தெரிந்தது.

"இந்தப் பன்றிகள் அவனை நொருக்கிவிட்டார்கள்... இந்தப் பன்றிகள் மீது பாய்வோம்... பாசிஸப்... பன்றிகள்..." கூட்டம் பொலிசாரை நெருங்கியது. கட்டிடத்திலிருந்து ஏராளமான பொலிஸ்காரர் வெளிவந்தனர்,

ஒருவர்: ரேடியோவைப்... பூட்டுங்கோ தேத்தண்ணி குடிக்க...

கடைமுதலாளி: ஏன்...?

ஒருவர்: காச இருபத்தைத் தியந்தான் கிடக்கு... சினி விலையேறிவிட்டு... தெண்டு சொல்லப் போகுது...

கடைமுதலாளி: ...? ...?

கைதியையும் அவரைக் கொண்டு சென்ற பொலிசாரையும் காவல் அறைக்கு அவர்கள் கொண்டு சேர்த்தார்கள். சில பொலிஸ்காரர்கள் அடித்து வீழ்த்தப் பட்டுவிட்டனர். இந்தக் காட்சியை கிளேயின் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் இது யுத்தம் என்பது உண்மைதான் இது இன்னும் பெரிதாகத்தான் செய்யும்... இந்தச் சமயத்தில் ஒரு விசித்திர எண்ணமும் அவர் மூளையில் தட்டுப்பட்டது. "போதுமான அளவு பொலிஸ்காரர் இருப்பார்களா?" என்பதுதான் அது.

காவல் விடுதியின் வாசலிலேயே அந்த மக்கள் கூட்டம் கூடி நின்றது. யாரோ பிணைக்கு வந்தார்கள் பெட்டர்சன் விடுவிக்கப்பட்டான். கூட்டம் அவனை ஆரவாரத்துடன் வரவேற்றது. “பாசிஸப் பன்றிகள்” “மக்கள் வெற்றிவாகைகூடுவர்” என்ற கோஷங்களுடன் அவர்கள் நகரத்தை நோக்கி ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டனர்.

பார்வையிலிருந்து மறையும் வரையில் அவர்களையே கிளையின் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். தமது சிந்தனைச் சுழற்சியை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள அவர் பெரிதும் முயன்றுகொண்டிருந்தார். சாதாரண மனக்குழப்பங்கங்களின் போது தன்னிச்சையாகவே சில யோசனைகள் தோன்றுவதுண்டு அல்லவா!

ரோமானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக மக்கள் அணியொன்றை நடத்திச் சென்ற அடிமைகளின் தலைவன் ஸ்பாட்

டக்கனின் உடல் சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிலையில் கிளையின் மனக்கண்ணில் காட்சியளித்தது.

சாய்ந்த நிலையில்... ஆனால் தோல்வியின் சாயலற்ற அந்த முகம் தெளிவாகத் தெரிந்தது... இரத்தம் தோய்ந்த அந்த உதடுகளிலிருந்து. “நானைக்கும் நாங்கள் இலட்சக் கணக்காக மீண்டும்.. வருவோம்...” என்ற வார்த்தைகள் உதிர்ந்தன.

இந்தக் காட்சி அவருக்கு ஏதோ ஒருவித மனப்பயத்தை ஏற்படுத்தியது. அதைத் தவிர்த்துக்கொள்வதற்கு அவர் பெரிதும் முயற்சிசெய்தார். ஆனால் எவ்வளவுதான் முயன்றும் அந்த உணர்ச்சியை அவரால் தடுத்தது விட முடியவில்லை. மீண்டும்... மீண்டும்... அது... தோன்றிக் கொண்டே இருந்தது... ஒவ்வொரு முறையும் அது வலுப் பெற்றுக்கொண்டே வந்தது...!

தரயகம் — சந்தா விபரம்

ஒரு வருடம் (தபாற் செலவு உட்பட) ரூ. 10-00
அரைவருடம் (... ..) ரூ. 5-00
தனிப்பிரதி சதம் 75

நிர்வாகியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
நிர்வாகி, 'தரயகம்' 54/16, ஆத்திகுடி
கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.

இலக்கியமும்

சமுதாய மாற்றமும்

டாக்டர் எம். எஸ். தம்பிராசா

சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜனரஞ்சகமான வாரப் பத்திரிகை ஒன்று “நான் ஏன் எழுதுகிறேன்?” என்ற கேள்வியை சில “பிரபல்யமான” எழுத்தாளர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு அவர்கள் அளித்த பதிலையும் பிரசுரித்திருந்தது.

“மலர்கள் எவ்வாறு மலர்கின்றனவோ விதைகள் எவ்வாறு முளைக்கின்றனவோ அதைப் போலவே தவிர்க்க முடியாதபடி நானும் எழுதுகிறேன். நான் எழுதியே ஆகவேண்டும். என்ற வெறி என்னுள் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது” என்று கூறினார் ஓர் “இயற்கை” எழுத்தாளர்.

“எழுத்து சுவையாக இருக்க வேண்டும். களைப்படையாவிடும் உள்ளங்களுக்கு வெண்சாமரை வீசுவதாக இருக்க வேண்டும் வாசகனைக் குழப்பக் கூடாது. படிப்பினை கிடிப்பினை தேவையானவர்கள் சாமிவார்களை அணுகட்டும்” என்று பொருள் படும்படி எழுதியிருந்தார் காதலையே மனிதனின் பிர

தான செயற்பாடாகக் கருதும் ஓர் எழுத்தாளர்.

“அழகுணர்ச்சியே கலைகளின் அடிப்படையாக இருக்க முடியும். கலை உணர்வில் மேம்பட்ட இலக்கியங்களைச் சமைத்து நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்கு என்னால் இயன்றதை செய்வதற்காகவே எழுதுகிறேன். இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தின் கெடுபிடிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிணர் “சுத்த இலக்கியவாதி” ஒருவர்.

இவ்வாறு பலதரப்பட்ட கருத்துக்களின் இறுதியில் ஓர் எழுத்தாளர் பின்வருமாறு பொருள்படக் கூறினார். “இச் சமுதாயத்தின் அசிங்கங்களையும் அவலங்களையும் தோலுரித்துக் காட்டுவதற்காக இன்றைய சமுதாயத்திலுள்ள கனவான்களால் தீண்டப்படாதவை என்று குப்பைக்குள் ஒழித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் எலும்புக்கூடுகளை இவ் உலகில் மீண்டும் நடமாட விடுவதற்காக, இச் சமுதாயத்தை மாற்றுவதற்காகவே நான் பேசுபிடிக்கிறேன்” இவ்வாறு கூறிய

வர் வேறு யாரும் அல்ல. அன்றைய ஜெயகாந்தன் தான். சமுதாயத்தை மாற்றுவதை உணர்வு பூர்வமாக அன்று தன் கடமையாக ஏற்றுக்கொண்ட ஜெயகாந்தன் அது மாறு முன் தான் மாறிவிட்டார். ஆனால் இங்கு பிரச்சனைக்குரிய விஷயம் ஜெயகாந்தன் அல்ல, கலை இலக்கியத்தின் கடமை சமுதாயத்தை மாற்றுவதே என்று அன்று அவர் கூறிய கருத்துச் சரியானதே. இந்த அடிப்படையில் கலை இலக்கியத்தையும், இலக்கிய கர்த்தாக்களையும், கலைஞர்களையும், மதிப்பீடு செய்வதே நமது நோக்கம். நசிவு இலக்கியங்களும் பொழுது போக்கு கலை இலக்கியமும் நாம் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை.

தான் வரமும் சமுதாயத்தை மாற்றும் எண்ணத்துடன் இலக்கியம் படைக்கும் ஓர் எழுத்தாளன் இன்றைய சமுதாயத்தை கூர்மையாக அவதானிப்பது இன்றியமையாததாகிறது. சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மேலோட்டமான மாறுதல்களை மட்டுமின்றி, இம் மாறுதல்களுக்கு அடிப்படையான காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறிவது அவனது கடமையாகிறது. இன்றைய சமுதாயத்தின் வரலாறு, தற்போதைய நிலை, எதிர்காலம் ஆகியவற்றை விஞ்ஞான பூர்வமாக ஆராய்ந்தறிவதும், இவற்றை வழி நடத்தும் பொதுப்படையான நியதிகளை அறிந்துகொள்வதும், இத்தகைய கலைஞனுக்கு

அத்தியாவசியமான பண்புகளாகின்றன. புதுமைப் பித்தன் கூறியதுபோல “பொறுப்பில்லாமல் சூழ்ந்தைகளைக்கூட பெற்று விடலாம்; இலக்கியங்களை பெற்றுவிடக் கூடாது”. ஏனென்றால் தவறான எழுத்துக்களினால் ஆயிரக் கணக்கானோர் பிழையான கருத்துக்களையும் தராதரங்களையும் பின்பற்ற நேரிடுகிறது.

இன்றைய சமுதாய அமைப்பின் தவிர்க்கமுடியாத விளைவுகளான ஏழ்மை, சுரண்டல், மோசடி, ஊழல் போன்ற எண்ணற்ற அம்சங்களை வாசகன் முன்னே அப்பட்டமாக, பச்சையாக எடுத்துரைப்பது யதார்த்த இலக்கியத்தில் தவிர்க்கமுடியாததொன்று. ஆனால் இதுவே முடிவானதல்ல. இவற்றை விபரிப்பதானால் சமுதாயம் மாறப் போவதில்லை எழுத்தாளன் தனது மனிதாபிமான உணர்வுகளை வெளிக்காட்டிக் கொள்வதேயாகும். உள்ளதை உள்ளபடி உரைப்பதே இலக்கியத்தின் பணி என நாம் ஏற்றுக் கொண்டால் இன்று மலை நாட்டில் தோட்டத் தொழிலாளரிடையே ஏற்பட்டுள்ள பசி பட்டினியையும் பட்டினிச் சாவுகளையும் வெகு நுணுக்கமாக விபரிக்கும் “வீரகேசரி” பத்திரிகைச் செய்திகளே சிறந்த இலக்கியங்கள் என்றும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இம் மாதிரியான “புலம்பல் இலக்கியங்கள்” அல்ல இன்றைய தேவை.

இவ் அல்லல்களை விபரிப்பதோடு நின்றுவிடாமல் இச் சமுதாயத்தில் மக்கள் படும் அல்லல்களுக்கும், அவமதிப்புக்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றைக் கலை இலக்கியப் படைப்புகளில் வெளிக் கொணர்வது முற்போக்கு இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான ஓர் அம்சமாகும். இக்கருத்தைச் செய்யமுற்படும் ஓர் எழுத்தாளன் இன்று நம் நாட்டு மக்களின் முதுகில் சவாரி செய்யும், இம் மக்களின் நல்வாழ்விற்றுத் தடையாய் நிற்கும் அந்நிய ஏகாதிபத்தியம், தரகு முதலாளித்துவம், நிலப்பிரபுத்துவம் ஆகியவற்றைத் துகிலுரித்துக் காட்டக் கடமைப் பட்டவன் ஆகிறான். இக் கடமையைச் செய்யத் தயங்கும் அல்லது பயப்படும் ஓர் எழுத்தாளனின் படைப்புகள் இரண்டும் கெட்டானாக குறைப் பிரசவங்களாகுமேயன்றி யதார்த்த இலக்கியங்கள் ஆகமாட்டா.

“நாரைகள் பறக்கின்றன” என்ற ரஷ்யத் திரைப்படம் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது நடைபெற்ற கொடுமைகளையும், போரினால் ஏற்படும் நாச விளைவுகளையும் தத்ரூபமாக எடுத்துக்காட்டியது. இத்திரைப்படத்தைப் பார்க்கும் எந்த ஒரு நல்லெண்ணம் படைத்தவரும் “இனிமேல் போர்களே வேண்டாம்” என்று கதறும் அளவுக்கு யுத்தத்தின் விளைவுகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன. ரஷியாவின்

முதற்தர இயக்குனர் ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்ட இப் படம் திரைப்படக் கலையில் ஒருமைக் கல்லாக, வளர்ந்துவரும் திரைப்பட இயக்குநர்களெல்லாம் தவறாது ‘படிக்கும்’ ஒரு பாடமாக விளங்குகிறது. சர்வதேசதிரைப்பட விழாக்களில் ஒரு டினிஸுக்கு மேலான பரிசுகளைப்பெற்ற இப் படம் மேற்கத்தைய ‘திரையுலக மேதைகளாலும்’ பத்திரிகைகளாலும் ‘ஓகோ’ என்று யுகழப்படுகின்றது. ஆனால் இப் படத்தைப் பார்த்த முற்போக்காளர்கள் கூறுவது சிந்திக்கற்பாலது. “யுத்தத்தின் அகோரத்தை, அவலத்தை எடுத்துக்காட்டினால் மட்டும் போதாது, எல்லா யுத்தங்களுக்கும் காரணம் ஏகாதிபத்தியமே என்பதையும் எடுத்துக் காட்டவேண்டும்.” எனவே விளைவுகளை மட்டும் வர்ணிப்பது — அந்த வர்ணனை எவ்வளவு தத்ரூபமாக, கலை நுணுக்கத்துடன் செய்யப்பட்டாலும் கூட — சமுதாயத்தை மாற்றக்கூடிய இலக்கியப் படைப்பாகாது. இவ் விளைவுகளுக்கான அடிப்படைக் காரணத்தை ஆராய்ந்தறிந்து அதன்பால் மக்களின் கணத்தைத் திருப்புவதே உயர்ந்த இலக்கியமாகும்.

ஆனால் இன்றைய பிரச்சனைக்கான உண்மைக் காரணங்களை விளக்குவது மட்டுமல்ல எழுத்தாளர்களின் கடமை. சமுதாயத்தைப் பிரதி பவிப்பதும் வியாக்கியரினம் செய்வதுமல்ல